

بسم الله الرحمن الرحيم

سچ آزمون رشته

ترجمه و مفردات قرآن

ترجمه ۳ جزء آخر قرآن کریم

براساس ترجمه حضرت آیت الله مکارم شیرازی

سی این چشواره ملی قرآن و عترت دانشجویان سراسر کشور

دایریتی برای شرکت افغانستان
دانشگاه پاپلی

دانشگاه فارغ

دانشگاه فارغ

دانشگاه

دانشگاه

دانشگاه

دانشگاه

دانشگاه

دانشگاه

دانشگاه

سوره مبارکه المجادله

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

خداوند سخن زنی را که درباره شوهرش به تو مراجعه کرده بود و به خداوند شکایت می‌کرد شنید (و تقاضای او را اجابت کرد)؛ خداوند گفتگوی شما را با هم (و اصرار آن زن را درباره حل مشکلش) می‌شنید؛ و خداوند شنوا و بیناست. (۱) کسانی که از شما نسبت به همسرانشان «ظهار» می‌کنند (و می‌گویند: «أَنْتَ عَلَىٰ كَظِهْرِ أُمّيْ تُو نَسْبَتْ بِهِ مِنْ بَيْنِ لِهَ مَادِرَمْ هَسْتَ»)، آنان هرگز مادرانشان نیستند؛ مادرانشان تنها کسانی‌اند که آنها را به دنیا آورده‌اند! آنها سخنی زشت و باطل می‌گویند؛ و خداوند بخشنده و آمرزنده است! (۲) کسانی که همسران خود را «ظهار» می‌کنند، سپس از گفته خود بازمی‌گردند، باید پیش از آمیزش جنسی با هم، برده‌ای را آزاد کنند؛ این دستوری است که به آن اندرز داده می‌شوید؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۳) و کسی که توانایی (آزاد کردن برده‌ای) نداشته باشد، دو ماه پیاپی قبل از آمیزش روزه بگیرد؛ و کسی که این را هم نتواند، شخص مسکین را اطعام کند؛ این برای آن است که به خدا و رسولش ایمان بیاورید؛ اینها مرزهای الهی است؛ و کسانی که با آن مخالفت کنند، عذاب دردناکی دارند! (۴) کسانی که با خدا و رسولش دشمنی می‌کنند خوار و ذلیل شدند آن گونه که پیشینیان خوار و ذلیل شدند؛ ما آیات روشنی نازل کردیم، و برای کافران عذاب خوارکننده‌ای است ... (۵) در آن روز که خداوند همه آنها را بر می‌انگیزد و از اعمالی که انجام دادند با خبر می‌سازد، اعمالی که خداوند حساب آن را نگه داشته و آنها فراموشش کردند؛ و خداوند بر هر چیز شاهد و ناظر است! (۶)

آیا نمی‌دانی که خداوند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می‌داند؛ هیچ گاه سه نفر با هم نجوا نمی‌کنند مگر اینکه خداوند چهارمین آنهاست، و هیچ گاه پنج نفر با هم نجوا نمی‌کنند مگر اینکه خداوند ششمین آنهاست، و نه تعدادی کمتر و نه بیشتر از آن مگر اینکه او همراه آنهاست هر جا که باشند، سپس روز قیامت آنها را از اعمالشان آگاه می‌سازد، چرا که خداوند به هر چیزی دانست! (۷) آیا ندیدی کسانی را که از نجوا [سخنان درگوشی] نهی شدند، سپس به کاری که از آن نهی شده بودند بازمی‌گردند و برای انجام

گناه و تعدی و نافرمانی رسول خدا به نجوا می‌پردازند و هنگامی که نزد تو می‌آیند تو را تحيتی (و خوشامدی) می‌گویند که خدا به تو نگفته است، و در دل می‌گویند: «چرا خداوند ما را بخاطر گفته‌هایمان عذاب نمی‌کند؟!» جهنم برای آنان کافی است، وارد آن می‌شوند، و چه بد فرجامی است! (۸) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که نجوا می‌کنید، و به گناه و تعدی و نافرمانی رسول (خدا) نجوا نکنید، و به کار نیک و تقوا نجوا کنید، و از خدایی که همگی نزد او جمع می‌شوید بپرهیزید! (۹) نجوا تنها از سوی شیطان است؛ می‌خواهد با آن مؤمنان غمگین شوند؛ ولی نمی‌تواند هیچ گونه ضرری به آنها برساند جز بفرمان خدا، پس مؤمنان تنها بر خدا توکل کنند! (۱۰) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که به شما گفته شود: «مجلس را وسعت بخشد (و به تازهواردها جا دهید)»، وسعت بخشد، خداوند (بهشت را) برای شما وسعت می‌بخشد؛ و هنگامی که گفته شود: «برخیزید»، برخیزید؛ اگر چنین کنید، خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و کسانی را که علم به آنان داده شده درجات عظیمی می‌بخشد؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۴

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که می‌خواهید با رسول خدا نجوا کنید (و سخنان درگوشی بگویید)، قبل از آن صدقه‌ای (در راه خدا) بدهید؛ این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر توانایی نداشته باشید، خداوند غفور و رحیم است! (۱۲) آیا ترسیید فقیر شوید که از دادن صدقات قبل از نجوا خودداری کردید؟! اکنون که این کار را نکردید و خداوند توبه شما را پذیرفت، نماز را برپا دارید و زکات را ادا کنید و خدا و پیامبر را اطاعت نمایید و (بدانید) خداوند از آنچه انجام می‌دهید با خبر است! (۱۳) آیا ندیدی کسانی را که طرح دوستی با گروهی که مورد غضب خدا بودند ریختند؟! آنها نه از شما هستند و نه از آنان! سوگند دروغ یاد می‌کنند (که از شما هستند) در حالی که خودشان می‌دانند (دروغ نمی‌گویند)! (۱۴) خداوند عذاب شدیدی برای آنان فراهم ساخته، چرا که اعمال بدی انجام می‌دادند! (۱۵) آنها سوگنهای خود را سپری قرار دادند و مردم را از راه خدا بازداشتند؛ از این رو برای آنان عذاب خوارکنده‌ای است! (۱۶) هرگز اموال و اولادشان آنها را از عذاب الهی حفظ نمی‌کند؛ آنها اهل آتشند و جاودانه در آن می‌مانند! (۱۷) (به خاطر بیاورید) روزی را که خداوند همه آنها را بر می‌انگیزد، آنها برای خدا نیز سوگند (دروغ) یاد می‌کنند همان‌گونه که (امروز) برای شما یاد می‌کنند؛ و گمان می‌کنند کاری می‌توانند انجام دهند؛ بدانید آنها

دروغگویانند! (۱۸) شیطان بر آنان مسلط شده و یاد خدا را از خاطر آنها برده؛ آنان حزب شیطانند! بدانید حزب شیطان زیانکارانند! (۱۹) کسانی که با خدا و رسولش دشمنی می‌کنند، آنها در زُمره ذلیل ترین افرادند! (۲۰) خداوند چنین مقرر داشته که من و رسولانم پیروز می‌شویم؛ چرا که خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است! (۲۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۵

هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند، هر چند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندانشان باشند؛ آنان کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه دلهایشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آنها را تقویت فرموده، و آنها را در باغهایی از بهشت وارد می‌کند که نهرها از زیر (درختانش) جاری است، جاودانه در آن می‌مانند؛ خدا از آنها خشنود است، و آنان نیز از خدا خشنودند؛ آنها «حزب الله» اند؛ بدانید «حزب الله» پیروزان و رستگاراند. (۲۲)

سوره مبارکه الحشر

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر!

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، برای خدا تسبیح می‌گوید؛ و او عزیز و حکیم است! (۱) او کسی است که کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد (با مسلمانان) از خانه‌هایشان بیرون راند! گمان نمی‌کردید آنان خارج شوند، و خودشان نیز گمان نمی‌کردند که دژهای محکم‌شان آنها را از عذاب الهی مانع می‌شود؛ اما خداوند از آنجا که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد و در دلهایشان ترس و وحشت افکند، بگونه‌ای که خانه‌های خود را با دست خویش و با دست مؤمنان ویران می‌کردند؛ پس عبرت بگیرید ای صاحبان چشم! (۲) و اگر نه این بود که خداوند ترک وطن را بر آنان مقرر داشته بود، آنها را در همین دنیا مجازات می‌کرد؛ و برای آنان در آخرت نیز عذاب آتش است! (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶

این به خاطر آن است که آنها با خدا و رسولش دشمنی کردند؛ و هر کس با خدا دشمنی کند (باید بداند) که خدا مجازات شدیدی دارد! (۴) هر درخت با ارزش نخل را قطع کردید یا آن را به حال خود واگذاشتید،

همه به فرمان خدا بود؛ و برای این بود که فاسقان را خوار و رسوا کند! (۵) و آنچه را خدا از آنان [یهود] به رسولش بازگردانده (و بخشیده) چیزی است که شما برای به دست آوردن آن (زحمتی نکشیدید)، نه اسیبی تاختید و نه شتری؛ ولی خداوند رسولان خود را بر هر کس بخواهد مسلط می‌سازد؛ و خدا بر هر چیز توانا است! (۶) آنچه را خداوند از اهل این آبادیها به رسولش بازگرداند، از آن خدا و رسول و خویشاوندان او، و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان است، تا (این اموال عظیم) در میان ثروتمندان شما دست به دست نگردد! آنچه را رسول خدا برای شما آورده بگیرید (و اجرا کنید)، و از آنچه نهی کرده خودداری نمایید؛ و از (مخالفت) خدا بپرهیزید که خداوند کیفرش شدید است! (۷) این اموال برای فقیران مهاجرانی است که از خانه و کاشانه و اموال خود بیرون رانده شدند در حالی که فضل الهی و رضای او را می‌طلبند و خدا و رسولش را یاری می‌کنند؛ و آنها راستگویانند! (۸) و برای کسانی است که در این سرا [سرزمین مدينه] و در سرای ایمان پیش از مهاجران مسکن گزیدند و کسانی را که به سویشان هجرت کنند دوست می‌دارند، و در دل خود نیازی به آنچه به مهاجران داده شده احساس نمی‌کنند و آنها را بر خود مقدم می‌دارند هر چند خودشان بسیار نیازمند باشند؛ کسانی که از بخل و حرص نفس خویش باز داشته شده‌اند رستگاراند! (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۷

(همچنین) کسانی که بعد از آنها [بعد از مهاجران و انصار] آمدند و می‌گویند: «پروردگار! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز، و در دلهایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده! پروردگار، تو مهربان و رحیمی!» (۱۰) آیا منافقان را ندیدی که پیوسته به برادران کفارشان از اهل کتاب می‌گفتند: «هر گاه شما را (از وطن) بیرون کنند، ما هم با شما بیرون خواهیم رفت و هرگز سخن هیچ کس را درباره شما اطاعت نخواهیم کرد؛ و اگر با شما پیکار شود، یاریتان خواهیم نمود!» خداوند شهادت می‌دهد که آنها دروغگویانند! (۱۱) اگر آنها را بیرون کنند با آنان بیرون نمی‌روند، و اگر با آنها پیکار شود یاریشان نخواهند کرد، و اگر یاریشان کنند پشت به میدان کرده فرار می‌کنند؛ سپس کسی آنان را یاری نمی‌کند! (۱۲) وحشت از شما در دلهای آنها بیش از ترس از خدادست؛ این به خاطر آن است که آنها گروهی نادانند! (۱۳) آنها هرگز با شما بصورت گروهی نمی‌جنگند جز در دژهای محکم یا از پشت دیوارها! پیکارشان در میان خودشان شدید است، (اما در برابر شما ضعیف!) آنها را متّحد می‌پنداری، در حالی که دلهایشان پراکنده است؛ این به خاطر آن است که آنها قومی هستند که تعقل نمی‌کنند! (۱۴) کار این گروه از یهود همانند

کسانی است که کمی قبل از آنان بودند، طعم تلخ کار خود را چشیدند و برای آنها عذابی دردناک است!
(۱۵) کار آنها همچون شیطان است که به انسان گفت: «کافر شو (تا مشکلات تو را حل کنم)!» اما هنگامی
که کافر شد گفت: «من از تو بیزارم، من از خداوندی که پروردگار عالمیان است بیم دارم!» (۱۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۸

سرانجام کارشان این شد که هر دو در آتش دوزخ خواهند بود، جاودانه در آن می‌مانند؛ و این است کیفر
ستمکاران! (۱۷) ای کسانی که ایمان آورده‌اید از (مخالفت) خدا بپرهیزید؛ و هر کس باید بنگرد تا برای
فردایش چه چیز از پیش فرستاده؛ و از خدا بپرهیزید که خداوند از آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۱۸) و
همچون کسانی نباشد که خدا را فراموش کردن و خدا نیز آنها را به «خود فراموشی» گرفتار کرد، آنها
 fasقانند. (۱۹) هرگز دوزخیان و بهشتیان یکسان نیستند؛ اصحاب بهشت رستگار و پیروزند! (۲۰) اگر این
قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، می‌دیدی که در برابر آن خاشع می‌شود و از خوف خدا می‌شکافد! اینها
مثالهایی است که برای مردم می‌زنیم، شاید در آن بیندیشید! (۲۱) او خدایی است که معبدی جز او نیست،
دانای آشکار و نهان است، و او رحمان و رحیم است! (۲۲) و خدایی است که معبدی جز او نیست، حاکم
و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزه است، به کسی یتم نمی‌کند، امنیت بخش است، مراقب همه چیز
است، قدرتمندی شکستن‌پذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است؛
خداوند منزه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند! (۲۳) او خداوندی است خالق، آفریننده‌ای
بی‌سابقه، و صورتگری (بی‌نظیر)؛ برای او نامهای نیک است؛ آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح او
می‌گویند؛ و او عزیز و حکیم است! (۲۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۹

سوره مبارکه الممتحنه

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دشمن من و دشمن خودتان را دوست نگیرید! شما نسبت به آنان اظهار
محبت می‌کنید، در حالی که آنها به آنچه از حق برای شما آمده کافر شده‌اند و رسول الله و شما را به خاطر

ایمان به خداوندی که پروردگار همه شماست از شهر و دیارتان بیرون می‌راند؛ اگر شما برای جهاد در راه من و جلب خشنودیم هجرت کرده‌اید؛ (پیوند دوستی با آنان برقرار نسازید!) شما مخفیانه با آنها رابطه دوستی برقرار می‌کنید در حالی که من به آنچه پنهان یا آشکار می‌سازید از همه دانترم! و هر کس از شما چنین کاری کند، از راه راست گمراه شده است! (۱) اگر آنها بر شما مسلط شوند، دشمنانتان خواهند بود و دست و زبان خود را به بدی کردن نسبت به شما می‌گشایند، و دوست دارند شما به کفر بازگردید! (۲) هرگز بستگان و فرزنداتتان روز قیامت سودی به حالتان نخواهند داشت؛ میان شما جدایی می‌افکند؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست. (۳) برای شما سرمشق خوبی در زندگی ابراهیم و کسانی که با او بودند وجود داشت، در آن هنگامی که به قوم (مشرک) خود گفتند: «ما از شما و آنچه غیر از خدا می‌پرسیم بیزاریم؛ ما نسبت به شما کافریم؛ و میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است؛ تا آن زمان که به خدای یگانه ایمان بیاورید!- جز آن سخن ابراهیم که به پدرش [عمویش آزر] گفت (و وعده داد) که برای تو آمرزش طلب می‌کنم، و در عین حال در برابر خداوند برای تو مالک چیزی نیستم (و اختیاری ندارم)!- پروردگار!! ما بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشیم، و همه فراموشها بسوی تو است! (۴) پروردگار!! ما را مایه گمراهی کافران قرار مده، و ما را ببخش، ای پروردگار ما که تو عزیز و حکیمی!» (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۰

(آری) برای شما در زندگی آنها اسوه حسن (و سرمشق نیکویی) بود، برای کسانی که امید به خدا و روز قیامت دارند؛ و هر کس سرپیچی کند به خویشتن ضرر زده است، زیرا خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است! (۶) امید است خدا میان شما و کسانی از مشرکین که با شما دشمنی کردن (از راه اسلام) پیوند محبت برقرار کند؛ خداوند تواناست و خداوند آمرزنده و مهربان است. (۷) خدا شما را از نیکی کردن و رعایت عدالت نسبت به کسانی که در راه دین با شما پیکار نکردن و از خانه و دیارتان بیرون نرانند نهی نمی‌کند؛ چرا که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست دارد. (۸) تنها شما را از دوستی و رابطه با کسانی نهی می‌کند که در امر دین با شما پیکار کردن و شما را از خانه هایتان بیرون رانند یا به بیرون راندن شما کمک کردن و هر کس با آنان رابطه دوستی داشته باشد ظالم و ستمگر است! (۹) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که زنان با ایمان بعنوان هجرت نزد شما آیند، آنها را آزمایش کنید- خداوند به ایمانشان آگاهتر است- هر گاه آنان را مؤمن یافتید، آنها را بسوی کفار بازنگردانید؛ نه آنها برای کفار حلالند و نه کفار برای

آنها حلال؛ و آنچه را همسران آنها (برای ازدواج با این زنان) پرداخته‌اند به آنان بپردازید؛ و گناهی بر شما نیست که با آنها ازدواج کنید هر گاه مهرشان را به آنان بدھید و هرگز زنان کافر را در همسری خود نگه ندارید (و اگر کسی از زنان شما کافر شد و به بلاد کفر فرار کرد)، حق دارید مهری را که پرداخته‌اید مطالبه کنید همان‌گونه که آنها حق دارند مهر زنانشان را که از آنان جدا شده‌اند) از شما مطالبه کنند؛ این حکم خداوند است که در میان شما حکم می‌کند، و خداوند دانا و حکیم است! (۱۰) و اگر بعضی از همسران شما از دستتان بروند (و به سوی کفار بازگردند) و شما در جنگی بر آنان پیروز شدید و غنایمی گرفتید، به کسانی که همسرانشان رفته‌اند، همانند مهری را که پرداخته‌اند بدھید؛ و از (مخالفت) خداوندی که همه به او ایمان دارید بپرهیزید! (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۱

ای پیامبر! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی و زنا نکنند، فرزندان خود را نکشند، تهمت و افترایی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار شایسته‌ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنان از درگاه خداوند آمرزش بطلب که خداوند آمرزنده و مهربان است! (۱۲) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! با قومی که خداوند آنان را مورد غصب قرار داده دوستی نکنید؛ آنان از آخرت مأیوسند همان‌گونه که کفار مدفون در قبرها مأیوس می‌باشند! (۱۳)

سوره مبارکه الصف

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه تسبیح خدا می‌گویند؛ و او شکست‌ناپذیر و حکیم است! (۱) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چرا سخنی می‌گویید که عمل نمی‌کنید؟! (۲) نزد خدا بسیار موجب خشم است که سخنی بگویید که عمل نمی‌کنید! (۳) خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او پیکار می‌کنند گویی بنایی آهنین‌اند! (۴) (به یاد آورید) هنگامی را که موسی به قومش گفت: «ای قوم من! چرا مرا آزار می‌دهید با اینکه می‌دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم؟!» هنگامی که آنها از حق منحرف شدند، خداوند قلوبشان را منحرف ساخت؛ و خدا فاسقان را هدایت نمی‌کند! (۵)

و (به یاد آورید) هنگامی را که عیسی بن مریم گفت: «ای بنی اسرائیل! من فرستاده خدا به سوی شما هستم در حالی که تصدیق‌کننده کتابی که قبل از من فرستاده شده [تورات] می‌باشم، و بشارت‌دهنده به رسولی که بعد از من می‌آید و نام او احمد است!» هنگامی که او [احمد] با معجزات و دلایل روشن به سراغ آنان آمد، گفتند: «این سحری است آشکار!»^(۶) چه کسی ظالمتر است از آن کس که بر خدا دروغ بسته در حالی که دعوت به اسلام می‌شود؟! خداوند گروه ستمکاران را هدایت نمی‌کند!^(۷) آنان می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش سازند؛ ولی خدا نور خود را کامل می‌کند هر چند کافران خوش نداشته باشند!^(۸) او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب سازد، هر چند مشرکان کراحت داشته باشند!^(۹) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذاب دردنگ رهایی می‌بخشد؟!^(۱۰) به خدا و رسولش ایمان بیاورید و با اموال و جانها یتان در راه خدا جهاد کنید؛ این برای شما (از هر چیز) بهتر است اگر بدانید!^(۱۱) (اگر چنین کنید) گناهانتان را می‌بخشد و شما را در باغهایی از بهشت داخل می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری است و در مسکن‌های پاکیزه در بهشت جاویدان جای می‌دهد؛ و این پیروزی عظیم است!^(۱۲) و (نعمت) دیگری که آن را دوست دارید به شما می‌بخشد، و آن یاری خداوند و پیروزی نزدیک است؛ و مؤمنان را بشارت ده (به این پیروزی بزرگ)!^(۱۳) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یاوران خدا باشید همان‌گونه که عیسی بن مریم به حواریون گفت: «چه کسانی در راه خدا یاوران من هستند؟!» حواریون گفتند: «ما یاوران خدائیم» در این هنگام گروهی از بنی اسرائیل ایمان آورده‌اند و گروهی کافر شدند؛ ما کسانی را که ایمان آورده بودند در برابر دشمنانشان تأیید کردیم و سرانجام بر آنان پیروز شدند!^(۱۴)

سوره مبارکه الجمعة

به نام خداوند بخششده بخشاپیشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همواره تسبیح خدا می‌گویند، خداوندی که مالک و حاکم است و از هر عیب و نقصی مبرا، و عزیز و حکیم است!^(۱) و کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده رسولی

از خودشان برانگیخت که آیاتش را بـر آنها مـی خواند و آنها را تزکیه مـی کند و به آنان کتاب (قرآن) و حکمت مـی آموزد هـر چند پـیش از آن در گـمراهـی آـشـکـارـی بـودـند! (۲) و (همچنین) رسول است بـر گـروـه دـیـگـرـی کـه هـنـوز بـه آـنـها مـلـحـقـ نـشـدـهـانـدـ؛ و او عـزـیـزـ و حـکـیـمـ است! (۳) این فـضـلـ خـدـاستـ کـه بـه هـرـ کـسـ بـخـواـهـدـ (و شـایـسـتـهـ بـدـانـدـ) مـی بـخـشـدـ؛ و خـداـونـدـ صـاحـبـ فـضـلـ عـظـیـمـ است! (۴) کـسانـیـ کـه مـکـلـفـ بـه تـورـاتـ شـدـنـدـ ولـیـ حقـ آـنـ رـاـ اـداـ نـكـرـدـنـ، مـانـدـ درـازـگـوشـیـ هـسـتـنـدـ کـه کـتابـهـایـ حـمـلـ مـیـ کـنـدـ، (آـنـ رـاـ بـرـ دـوـشـ مـیـ کـشـدـ اـماـ چـیـزـیـ اـزـ آـنـ نـمـیـ فـهـمـدـ)! گـروـهـیـ کـه آـیـاتـ خـداـ رـاـ انـکـارـ کـرـدـنـ مـثـالـ بدـیـ دـارـنـدـ، و خـداـونـدـ قـومـ سـتـمـگـرـ رـاـ هـدـایـتـ نـمـیـ کـنـدـ! (۵) بـگـوـ: «ای یـهـوـدـیـانـ! اـگـرـ گـمـانـ مـیـ کـنـیدـ کـه (فـقـطـ) شـماـ دـوـسـتـانـ خـدـائـیدـ نـهـ سـایـرـ مـرـدمـ، پـسـ آـرـزوـیـ مـرـگـ کـنـیدـ اـگـرـ رـاسـتـ مـیـ گـوـیـیدـ (تاـ بـهـ لـقـائـ مـحـبـوبـتـانـ بـرـسـیـدـ)!» (۶) ولـیـ آـنـانـ هـرـگـزـ تـمنـایـ مـرـگـ نـمـیـ کـنـدـ بـخـاطـرـ اـعـمـالـیـ کـه اـزـ پـیـشـ فـرـسـتـادـهـانـدـ؛ و خـداـونـدـ ظـالـمـانـ رـاـ بـخـوبـیـ مـیـ شـنـاسـدـ! (۷) بـگـوـ: «ایـنـ مـرـگـیـ کـه اـزـ آـنـ فـرـارـ مـیـ کـنـیدـ سـرـانـجـامـ باـ شـمـاـ مـلـاقـاتـ خـواـهـدـ کـرـدـ؛ سـپـسـ بـهـ سـوـیـ کـسـیـ کـه دـانـایـ پـنـهـانـ وـ آـشـکـارـ استـ باـزـگـرـدانـدـهـ مـیـ شـوـیـدـ؛ آـنـ گـاهـ شـمـاـ رـاـ اـزـ آـنـچـهـ اـنـجـامـ مـیـ دـادـیدـ خـبـرـ مـیـ دـهـدـ!» (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۴

ای کـسانـیـ کـه اـیـمـانـ آـورـدهـ اـیـدـ! هـنـگـامـیـ کـه بـرـایـ نـمـازـ رـوـزـ جـمـعـهـ اـذـانـ گـفـتـهـ شـوـدـ، بـهـ سـوـیـ ذـکـرـ خـداـ بـشـتـایـدـ وـ خـرـیدـ وـ فـروـشـ رـاـ رـهـاـ کـنـیدـ کـه اـینـ بـرـایـ شـمـاـ بـهـترـ استـ اـگـرـ مـیـ دـانـسـتـیدـ! (۹) وـ هـنـگـامـیـ کـه نـمـازـ پـایـانـ گـرفـتـ (شـمـاـ آـزـادـیدـ) درـ زـمـيـنـ پـراـكـنـدـهـ شـوـيـدـ وـ اـزـ فـضـلـ خـداـ بـطـلـيـدـ، وـ خـداـ رـاـ بـسـيـارـ يـادـ کـنـيدـ شـايـرـ رـسـتـگـارـ شـوـيـدـ! (۱۰) هـنـگـامـیـ کـه آـنـهاـ تـجـارـتـ يـاـ سـرـگـرمـيـ وـ لـهـوـيـ رـاـ بـيـيـنـدـ پـراـكـنـدـهـ مـیـ شـوـنـدـ وـ بـهـ سـوـیـ آـنـ مـیـ رـونـدـ وـ توـ رـاـ اـيـسـتـادـهـ بـهـ حـالـ خـودـ رـهـاـ مـیـ کـنـنـدـ؛ بـگـوـ: آـنـچـهـ نـزـدـ خـدـاستـ بـهـترـ اـزـ لـهـوـ وـ تـجـارـتـ استـ، وـ خـداـونـدـ بـهـترـينـ رـوزـیـ دـهـنـدـگـانـ استـ. (۱۱)

سوره مبارکه المناقون

بهـ نـامـ خـداـونـدـ بـخـشـنـدـهـ بـخـشـاـيـشـگـرـ

هنـگـامـیـ کـه منـافـقـانـ نـزـدـ توـ آـيـنـدـ مـیـ گـوـيـنـدـ: «ماـ شـهـادـتـ مـیـ دـهـيمـ کـه يـقـيـنـاًـ توـ رـسـولـ خـدـايـيـ!» خـداـونـدـ مـیـ دـانـدـ کـهـ توـ رـسـولـ اوـ هـسـتـيـ، ولـیـ خـداـونـدـ شـهـادـتـ مـیـ دـهـدـ کـهـ منـافـقـانـ درـوـغـگـوـ هـسـتـنـدـ (وـ بـهـ گـفـتـهـ خـودـ اـیـمـانـ نـدارـنـدـ). (۱) آـنـهاـ سـوـگـنـدـهـايـشـانـ رـاـ سـپـرـ سـاخـتـهـانـدـ تـاـ مرـدمـ رـاـ اـزـ رـاهـ خـداـ باـزـ دـارـنـدـ، وـ کـارـهـايـ بـسـيـارـ بـدـیـ اـنـجـامـ

می‌دهند! (۲) این بخاطر آن است که نخست ایمان آوردن سپس کافر شدند؛ از این رو بر دلهای آنان مهر
نهاده شده، و حقیقت را درک نمی‌کنند! (۳) هنگامی که آنها را می‌بینی، جسم و قیafe آنان تو را در شگفتی
فرو می‌برد؛ و اگر سخن بگویند، به سخنانشان گوش فرا می‌دهی؛ اما گویی چوبهای خشکی هستند که به
دیوار تکیه داده شده‌اند! هر فریادی از هر جا بلند شود بر ضد خود می‌پندارند؛ آنها دشمنان واقعی تو
هستند، پس از آنان بر حذر باش! خداوند آنها را بکشد، چگونه از حق منحرف می‌شوند؟! (۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۵

هنگامی که به آنان گفته شود: «بیایید تا رسول خدا برای شما استغفار کند!»، سرهای خود را (از روی استهزا
و کبر و غرور) تکان می‌دهند؛ و آنها را می‌بینی که از سخنان تو اعراض کرده و تکبر می‌ورزند! (۵) برای
آنها تفاوت نمی‌کند، خواه استغفار برایشان کنی یا نکنی، هرگز خداوند آنان را نمی‌بخشد؛ زیرا خداوند قوم
فاسق را هدایت نمی‌کند! (۶) آنها کسانی هستند که می‌گویند: «به افرادی که نزد رسول خدا هستند اتفاق
نکنید تا پراکنده شوند!» (غافل از اینکه) خزانی آسمانها و زمین از آن خداست، ولی منافقان نمی‌فهمند! (۷)
آنها می‌گویند: «اگر به مدینه بازگردیم، عزیزان ذلیلان را بیرون می‌کنند!» در حالی که عزت مخصوص خدا و
رسول او و مؤمنان است؛ ولی منافقان نمی‌دانند! (۸) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال و فرزندانتان شما
را از یاد خدا غافل نکنند! و کسانی که چنین کنند، زیانکارانند! (۹) از آنچه به شما روزی داده‌ایم اتفاق کنید،
پیش از آنکه مرگ یکی از شما فرا رسد و بگویید: «پورده‌گار! چرا (مرگ) مرا مدت کمی به تأخیر نینداختی
تا (در راه خدا) صدقه دهم و از صالحان باشم؟!» (۱۰) خداوند هرگز مرگ کسی را هنگامی که اجلس فرا
رسد به تأخیر نمی‌اندازد، و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است. (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۶

سوره مبارکه التغابن

به نام خداوند بخشندۀ بخشایشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند؛ مالکیت و حکومت از آن اوست و
ستایش از آن او؛ و او بر همه چیز تواناست! (۱) او کسی است که شما را آفرید (و به شما آزادی و اختیار

داد)؛ گروهی از شما کافرید و گروهی مؤمن؛ و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست! (۲) آسمانها و زمین را بحق آفرید؛ و شما را (در عالم جنین) تصویر کرد، تصویری زیبا و دلپذیر؛ و سرانجام (همه) بسوی اوست. (۳) آنچه را در آسمانها و زمین است می‌داند، و از آنچه پنهان یا آشکار می‌کنید با خبر است؛ و خداوند از آنچه در درون سینه‌هast آگاه است. (۴) آیا خبر کسانی که پیش از این کافر شدند به شما نرسیده است؟! (آری) آنها طعم کیفر گناهان بزرگ خود را چشیدند؛ و عذاب دردنک برای آنهاست! (۵) این بخاطر آن است که رسولان آنها (پیوسته) با دلایل روشن به سراغشان می‌آمدند، ولی آنها (از روی کبر و غرور) گفتند: «آیا بشرهایی (مثل ما) می‌خواهند ما را هدایت کنند؟!» از این رو کافر شدند و روی برگردانند؛ و خداوند (از ایمان و طاعت‌شان) بی نیاز بود، و خدا غنی و شایسته ستایش است! (۶) کافران پنداشتند که هرگز برانگیخته نخواهند شد، بگو: «آری به پروردگارم سوگند که همه شما (در قیامت) برانگیخته خواهید شد، سپس آنچه را عمل می‌کردید به شما خبر داده می‌شود، و این برای خداوند آسان است!» (۷) حال که چنین است، به خدا و رسول او و نوری که نازل کرده‌ایم ایمان بیاورید؛ و بدانید خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است! (۸) این در زمانی خواهد بود که همه شما را در روز اجتماع [روز رستاخیز] گردآوری می‌کند؛ آن روز روز تغابن است (روز احساس خسارت و پشیمانی)! و هر کس به خدا ایمان بیاورد و عمل صالح انجام دهد، گناهان او را می‌بخشد و او را در باغهایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است وارد می‌کند، جاودانه در آن می‌مانند؛ و این پیروزی بزرگ است! (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۷

اما کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند اصحاب دوزخند، جاودانه در آن می‌مانند، و (سرانجام آنها) سرانجام بدی است! (۱۰) هیچ مصیبتی رخ نمی‌دهد مگر به اذن خدا! و هر کس به خدا ایمان آورد، خداوند قلبش را هدایت می‌کند؛ و خدا به هر چیز داناست! (۱۱) اطاعت کنید خدا را، و اطاعت کنید پیامبر را؛ و اگر روی گردان شوید، رسول ما جز ابلاغ آشکار وظیفه‌ای ندارد! (۱۲) خداوند کسی است که هیچ معبدی جز او نیست، و مؤمنان باید فقط بر او توکل کنند! (۱۳) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بعضی از همسران و فرزندانتان دشمنان شما هستند، از آنها بر حذر باشید؛ و اگر عفو کنید و چشم پوشید و ببخشید، (خدا شما را می‌بخشد)؛ چرا که خداوند بخشنده و مهربان است! (۱۴) اموال و فرزندانتان فقط وسیله آزمایش شما هستند؛ و خداست که پاداش عظیم نزد اوست! (۱۵) پس تا می‌توانید تقوای الهی پیشه کنید و

گوش دهید و اطاعت نمایید و انفاق کنید که برای شما بهتر است؛ و کسانی که از بخل و حرص خویشتن مصون بمانند رستگارانند! (۱۶) اگر به خدا قرض الحسن دهید، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد؛ و خداوند شکرکننده و بردبار است! (۱۷) او دانای پنهان و آشکار است؛ و او عزیز و حکیم است! (۱۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۸

سوره مبارکه الطلاق

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

ای پیامبر! هر زمان خواستید زنان را طلاق دهید، در زمان عده، آنها را طلاق گویید [زمانی که از عادت ماهانه پاک شده و با همسرشان نزدیکی نکرده باشند]، و حساب عده را نگه دارید؛ و از خدایی که پروردگار شماست بپرهیزید؛ نه شما آنها را از خانه‌هایشان بیرون کنید و نه آنها (در دوران عده) بیرون روند، مگر آنکه کار زشت آشکاری انجام دهنند؛ این حدود خداست، و هر کس از حدود الهی تجاوز کند به خویشتن ستم کرده؛ تو نمی‌دانی شاید خداوند بعد از این، وضع تازه (و وسیله اصلاحی) فراهم کند! (۱) و چون عده آنها سرآمد، آنها را بطرز شایسته‌ای نگه دارید یا بطرز شایسته‌ای از آنان جدا شوید؛ و دو مرد عادل از خودتان را گواه گیرید؛ و شهادت را برای خدا برپا دارید؛ این چیزی است که مؤمنان به خدا و روز قیامت به آن اندرز داده می‌شوند! و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند؛ (۲) و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌دهد؛ و هر کس بر خدا توکل کند، کفایت امرش را می‌کند؛ خداوند فرمان خود را به انجام می‌رساند؛ و خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است! (۳) و از زنانタン، آنان که از عادت ماهانه مأیوسند، اگر در وضع آنها (از نظر بارداری) شک کنید، عده آنان سه ماه است، و همچنین آنها که عادت ماهانه ندیده‌اند؛ و عده زنان باردار این است که بار خود را بر زمین بگذارند؛ و هر

کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند کار را بر او آسان می‌سازد! (۴) این فرمان خداست که بر شما نازل کرده؛ و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند گناهانش را می‌بخشد و پاداش او را بزرگ می‌دارد! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۹

آنها [زنان مطلقه] را هر جا خودتان سکونت دارید و در توانایی شماست سکونت دهید؛ و به آنها زیان نرسانید تا کار را بر آنان تنگ کنید (و مجبور به ترک منزل شوند)؛ و اگر باردار باشند، نفعه آنها را بپردازید تا وضع حمل کنند؛ و اگر برای شما (فرزنند را) شیر می‌دهند، پاداش آنها را بپردازید؛ و (درباره فرزندان، کار را) با مشاوره شایسته انجام دهید؛ و اگر به توافق نرسیدید، آن دیگری شیردادن آن بچه را بر عهده می‌گیرد. (۶) آنان که امکانات وسیعی دارند، باید از امکانات وسیع خود انفاق کنند و آنها که تنگستند، از آنچه که خدا به آنها داده انفاق نمایند؛ خداوند هیچ کس را جز به مقدار توانایی که به او داده تکلیف نمی‌کند؛ خداوند بزودی بعد از سختیها آسانی قرار می‌دهد! (۷) چه بسیار شهرها و آبادیها که اهل آن از فرمان خدا و رسولانش سرپیچی کردند و ما بشدّت به حسابشان رسیدیم و به مجازات کمنظیری گرفتار ساختیم! (۸) آنها آثار سوء کار خود را چشیدند؛ و عاقبت کارشان خسران بود! (۹) خداوند عذاب سختی برای آنها فراهم ساخته؛ پس از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید ای خردمندانی که ایمان آورده‌اید! (زیرا) خداوند چیزی که مایه تذکر است بر شما نازل کرده؛ (۱۰) رسولی به سوی شما فرستاده که آیات روشن خدا را بر شما تلاوت می‌کند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، از تاریکیها بسوی نور خارج سازد! و هر کس به خدا ایمان آورده و اعمال صالح انجام دهد، او را در باغهایی از بهشت وارد سازد که از زیر (درختانش) نهرها جاری است، جاودانه در آن می‌مانند، و خداوند روزی نیکوبی برای او قرار داده است! (۱۱) خداوند همان کسی است که هفت آسمان را آفرید، و از زمین نیز همانند آنها را؛ فرمان او در میان آنها پیوسته فرود می‌آید تا بدانید خداوند بر هر چیز تواناست و اینکه علم او به همه چیز احاطه دارد! (۱۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۰

سوره مبارکه التحریر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای پیامبر! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده بخاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می‌کنی؟ و خداوند آمرزنه و رحیم است. (۱) خداوند راه گشودن سوگندهایتان را (در این گونه موارد) روشن ساخته؛ و خداوند مولای شماست و او دانا و حکیم است. (۲) (به خاطر بیاورید) هنگامی را که پیامبر یکی از رازهای خود را به بعضی از همسرانش گفت، ولی هنگامی که وی آن را افشا کرد و خداوند پیامبرش را از آن آگاه ساخت، قسمتی از آن را برای او بازگو کرد و از قسمت دیگر خودداری نمود؛ هنگامی که پیامبر همسرش را از آن خبر داد، گفت: «چه کسی تو را از این راز آگاه ساخت؟» فرمود: «خداوند عالم و آگاه مرا با خبر ساخت!» (۳) اگر شما (همسران پیامبر) از کار خود توبه کنید (به نفع شماست، زیرا) دلهایتان از حق منحرف گشته؛ و اگر بر ضد او دست به دست هم دهید، (کاری از پیش نخواهید برد) زیرا خداوند یاور اوست و همچنین جبرئیل و مؤمنان صالح، و فرشتگان بعد از آنان پشتیبان اویند. (۴) امید است که اگر او شما را طلاق دهد، پروردگارش به جای شما همسرانی بهتر برای او قرار دهد، همسرانی مسلمان، مؤمن، متواضع، توبه کار، عابد، هجرت‌کننده، زنانی غیر باکره و باکره! (۵) ای کسانی که ایمان آورده‌اید خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسانها و سنگهایست نگه دارید؛ آتشی که فرشتگانی بر آن گمارده شده که خشن و سختگیرند و هرگز فرمان خدا را مخالفت نمی‌کنند و آنچه را فرمان داده شده‌اند (به طور کامل) اجرا می‌نمایند! (۶) ای کسانی که کافر شده‌اید امروز عذرخواهی نکنید، چرا که تنها به اعمالتان جزا داده می‌شوید! (۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید بسوی خدا توبه کنید، توبه‌ای خالص؛ امید است (با این کار) پروردگارتان گناهاتان را ببخشد و شما را در باغهایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است وارد کند، در آن روزی که خداوند پیامبر و کسانی را که با او ایمان آورده‌اند خوار نمی‌کند؛ این در حالی است که نورشان پیش‌پیش آنان و از سوی راستشان در حرکت است، و می‌گویند: «پروردگار! نور ما را کامل کن و ما را ببخش که تو بر هر چیز توانایی!» (۸) ای پیامبر! با کفار و منافقین پیکار کن و بر آنان سخت بگیر! جایگاهشان جهنم است، و بد فرجامی است! (۹) خداوند برای کسانی که کافر شده‌اند به همسر نوح و همسر لوط مثل زده است، آن دو تحت سرپرستی دو بنده از بندگان صالح ما بودند، ولی به آن دو خیانت

کردند و ارتباط با این دو (پیامبر) سودی به حالشان (در برابر عذاب الهی) نداشت، و به آنها گفته شد: «وارد آتش شوید همراه کسانی که وارد می‌شوند!» (۱۰) و خداوند برای مؤمنان، به همسر فرعون مثل زده است، در آن هنگام که گفت: «پروردگار! خانه‌ای برای من نزد خودت در بهشت بساز، و مرا از فرعون و کار او نجات ده و مرا از گروه ستمگران رهایی بخش!» (۱۱) و همچنین به مریم دختر عمران که دامان خود را پاک نگه داشت، و ما را از روح خود در آن دمیدیم؛ او کلمات پروردگار و کتابهایش را تصدیق کرد و از مطیعان فرمان خدا بود! (۱۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۲

سوره مبارکه الملک

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

(۱) پربرکت و زوالنایپذیر است کسی که حکومت جهان هستی به دست اوست، و او بر هر چیز تواناست.
آن کس که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدام یک از شما بهتر عمل می‌کنید، و او شکستنایپذیر و بخشنده است. (۲) همان کسی که هفت آسمان را بر فراز یکدیگر آفرید؛ در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضاد و عیبی نمی‌بینی! بار دیگر نگاه کن، آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی؟!
(۳) بار دیگر (به عالم هستی) نگاه کن، سرانجام چشمانت (در جستجوی خلل و نقصان ناکام مانده) به سوی تو باز می‌گردد در حالی که خسته و ناتوان است! (۴) ما آسمان پایین (نزدیک) را با چراغهای فروزانی زینت بخسیدیم، و آنها [شهابها] را تیرهایی برای شیاطین قرار دادیم، و برای آنان عذاب آتش فروزان فراهم ساختیم! (۵) و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند عذاب جهنّم است، و بد فرجامی است! (۶) هنگامی که در آن افکنده شوند صدای وحشتناکی از آن می‌شنوند، و این در حالی است که پیوسته می‌جوشد! (۷) نزدیک است (دوزخ) از شدت غصب پاره شود؛ هر زمان که گروهی در آن افکنده می‌شوند، نگهبانان دوزخ از آنها می‌پرسند: «مگر بیم‌دهنده الهی به سراغ شما نیامد؟!» (۸) می‌گویند:
«آری، بیم‌دهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده، و شما در گمراهی بزرگی هستید!» (۹) و می‌گویند: «اگر ما گوش شنوا داشتیم یا تعقل می‌کردیم، در میان

دوزخیان نبودیم!» (۱۰) اینجاست که به گناه خود اعتراف می‌کنند؛ دور باشند دوزخیان از رحمت خدا!

(۱۱) (اما) کسانی که از پروردگارشان در نهان می‌ترسند، مسلماً آمرزش و پاداش بزرگی دارند! (۱۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۳

گفتار خود را پنهان کنید یا آشکار (تفاوتی نمی‌کند)، او به آنچه در سینه‌هاست آگاه است! (۱۳) آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آنها آگاه نیست؟! در حالی که او (از اسرار دقیق) با خبر و آگاه است! (۱۴) او کسی است که زمین را برای شما رام کرد، بر شانه‌های آن راه بروید و از روزیهای خداوند بخورید؛ و بازگشت و اجتماع همه به سوی اوست! (۱۵) آیا خود را از عذاب کسی که حاکم بر آسمان است در امان می‌دانید که دستور دهد زمین بشکافد و شما را فرو برد و به لرزش خود ادامه دهد؟! (۱۶) یا خود را از عذاب خداوند آسمان در امان می‌دانید که تندبادی پر از سنگریزه بر شما فرستد؟! و بزودی خواهید دانست تهدیدهای من چگونه است! (۱۷) کسانی که پیش از آنان بودند (آیات الهی را) تکذیب کردند، اما (بین) مجازات من چگونه بود! (۱۸) آیا به پرندگانی که بالای سرshan است، و گاه بالهای خود را گسترشده و گاه جمع می‌کنند، نگاه نکردند؟! جز خداوند رحман کسی آنها را بر فراز آسمان نگه نمی‌دارد، چرا که او به هر چیز بیناست! (۱۹) آیا این کسی که لشکر شماست می‌تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد؟ ولی کافران تنها گرفتار فرییند! (۲۰) یا آن کسی که شما را روزی می‌دهد، اگر روزیش را بازدارد (چه کسی می‌تواند نیاز شما را تأمین کند)؟! ولی آنها در سرکشی و فرار از حقیقت لجاجت می‌ورزنند! (۲۱) آیا کسی که به رو افتدۀ حرکت می‌کند به هدایت نزدیکتر است یا کسی که راست‌قامت در صراط مستقیم گام برمی‌دارد؟! (۲۲) بگو: «او کسی است که شما را آفرید و برای شما گوش و چشم و قلب قرار داد؛ اما کمتر سپاسگزاری می‌کنید!» (۲۳) بگو: «او کسی است که شما را در زمین آفرید و به سوی او محشور می‌شوید!» (۲۴) آنها می‌گویند: «اگر راست می‌گویید این وعده قیامت چه زمانی است؟!» (۲۵) بگو: «علم آن تنها نزد خداست؛ و من فقط بیم‌دهنده آشکاری هستم!» (۲۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۴

هنگامی که آن (وعده الهی) را از نزدیک می‌بینند، صورت کافران زشت و سیاه می‌گردد، و به آنها گفته می‌شود: «این همان چیزی است که تقاضای آن را داشتید!» (۲۷) بگو: «به من خبر دهید اگر خداوند مرا و تمام کسانی را که با من هستند هلاک کند، یا مورد ترحم قرار دهد، چه کسی کافران را از عذاب دردنای پناه می‌دهد؟!» (۲۸) بگو: «او خداوند رحمان است، ما به او ایمان آورده و بر او توکل کرده‌ایم؛ و بزودی می‌دانید چه کسی در گمراهی آشکار است!» (۲۹) بگو: «به من خبر دهید اگر آبهای (سرزمین) شما در زمین فرو رود، چه کسی می‌تواند آب جاری و گوارا در دسترس شما قرار دهد؟!» (۳۰)

سوره مبارکه القلم

به نام خداوند بخششده بخشايشگر

ن، سوگند به قلم و آنچه مینویستند، (۱) که به نعمت پروردگارت تو مجnoon نیستی، (۲) و برای تو پاداشی عظیم و همیشگی است! (۳) و تو اخلاق عظیم و برجسته‌ای داری! (۴) و بزودی تو می‌بینی و آنان نیز می‌بینند، (۵) که کدام یک از شما مجnoonند! (۶) پروردگارت بهتر از هر کس می‌داند چه کسی از راه او گمراه شده، و هدایت‌یافتگان را نیز بهتر می‌شناسد! (۷) حال که چنین است از تکذیب‌کنندگان اطاعت مکن! (۸) آنها دوست دارند نرمش نشان دهی تا آنها (هم) نرمش نشان دهند (نرمشی توأم با انحراف از مسیر حق)! (۹) و از کسی که بسیار سوگند یاد می‌کند و پست است اطاعت مکن، (۱۰) کسی که بسیار عیججوت و به سخن چینی آمد و شد می‌کند، (۱۱) و بسیار مانع کار خیر، و متجاوز و گناهکار است؛ (۱۲) علاوه بر اینها کینه توز و پرخور و خشن و بدنام است! (۱۳) مبادا بخاطر اینکه صاحب مال و فرزندان فراوان است (از او پیروی کنی)! (۱۴) هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود می‌گوید: «اینها افسانه‌های خرافی پیشینان است!» (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۵

(ولی) ما بزودی بر بینی او علامت و داغ ننگ می‌نهیم! (۱۶) ما آنها را آزمودیم، همان گونه که «صاحبان باع» را آزمایش کردیم، هنگامی که سوگند یاد کردند که میوه‌های باع را صبحگاهان (دور از چشم

مستمندان) بچینند. (۱۷) و هیچ از آن استشنا نکنند؛ (۱۸) اما عذابی فرآگیر (شب هنگام) بر (تمام) باع آنها فرود آمد در حالی که همه در خواب بودند، (۱۹) و آن باع سرسبز همچون شب سیاه و ظلمانی شد! (۲۰) صبحگاهان یکدیگر را صدا زند، (۲۱) که بسوی کشتزار و باع خود حرکت کنید اگر قصد چیدن میوه‌ها را دارید! (۲۲) آنها حرکت کردند در حالی که آهسته با هم می‌گفتند: «مواظب باشد امروز حتی یک فقیر وارد بر شما نشود!» (۲۴) (آری) آنها صبحگاهان تصمیم داشتند که با قدرت از مستمندان جلوگیری کنند. (۲۵) هنگامی که (وارد باع شدند و) آن را دیدند گفتند: «حقاً ما گمراهیم!» (۲۶) (آری، همه چیز از دست ما رفته) بلکه ما محرومیم! (۲۷) یکی از آنها که از همه عاقلتر بود گفت: «ایا به شما نگفتم چرا تسبیح خدا نمی‌گویید؟!» (۲۸) گفتند: «منزه است پروردگار ما، مسلماً ما ظالم بودیم!» (۲۹) سپس رو به یکدیگر کرده به ملامت هم پرداختند، (۳۰) (و فریادشان بلند شد) گفتند: «وای بر ما که طغیانگر بودیم! (۳۱) امیدواریم پروردگارمان (ما را بیخشد و) بهتر از آن به جای آن به ما بدهد، چرا که ما به او علاوه‌مندیم!» (۳۲) این گونه است عذاب (خداوند در دنیا)، و عذاب آخرت از آن هم بزرگتر است اگر می‌دانستند! (۳۳) مسلماً برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان باعهای پر نعمت بهشت است! (۳۴) آیا مؤمنان را همچون مجرمان قرار می‌دهیم؟! (۳۵) شما را چه می‌شود؟! چگونه داوری می‌کنید؟! (۳۶) آیا کتابی دارید که از آن درس می‌خوانید ... (۳۷) که آنچه را شما انتخاب می‌کنید از آن شماست؟! (۳۸) یا اینکه عهد و پیمان مؤکّد و مستمرّی تا روز قیامت بر ما دارید که هر چه را حکم کنید برای شما باشد؟! (۳۹) از آنها بپرس کدام یک از آنان چنین چیزی را تضمین می‌کند؟! (۴۰) یا اینکه معبدانی دارند که آنها را شریک خدا قرار داده‌اند (و برای آنان شفاعت می‌کنند)! اگر راست می‌گویند معبدان خود را بیاورند! (۴۱) (به خاطر بیاورید) روزی را که ساق پاها (از وحشت) برهنه می‌گردد و دعوت به سجود می‌شوند، اما نمی‌توانند (سجود کنند). (۴۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۶

این در حالی است که چشمهاشان (از شدّت شرم‌ساری) به زیر افتاده، و ذلت و خواری وجودشان را فرآگرفته؛ آنها پیش از این دعوت به سجود می‌شدند در حالی که سالم بودند (ولی امروز دیگر توانایی آن را ندارند)! (۴۳) اکنون مرا با آنها که این سخن را تکذیب می‌کنند واگذار! ما آنان را از آنجا که نمی‌دانند به تدریج به سوی عذاب پیش می‌بریم. (۴۴) و به آنها مهلت (بازگشت) می‌دهم؛ چرا که نقشه‌های من محکم

و دقیق است! (۴۵) یا اینکه تو از آنها مُزدی می‌طلبی که پرداختش برای آنها سنگین است؟! (۴۶) یا اسرار غیب نزد آنهاست و آن را می‌نویسند (و به یکدیگر می‌دهند)! (۴۷) اکنون که چنین است صبر کن و منتظر فرمان پروردگارت باش، و مانند صاحب ماهی [یونس] مباش (که در تقاضای مجازات قومش عجله کرد و گرفتار مجازات ترک اولی شد) در آن زمان که با نهایت اندوه خدا را خواند. (۴۸) و اگر رحمت خدا به یاریش نیامده بود، (از شکم ماهی) بیرون افکنده می‌شد در حالی که نکوهیده بود! (۴۹) ولی پروردگارش او را برگزیرد و از صالحان قرار داد! (۵۰) نزدیک است کافران هنگامی که آیات قرآن را می‌شنوند با چشم‌زخم خود تو را از بین ببرند، و می‌گویند: «او دیوانه است!» (۵۱) در حالی که این (قرآن) جز مایه بیداری برای جهانیان نیست! (۵۲)

سوره مبارکه الحق

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

(روز رستاخیز) روزی است که مسلمًاً واقع می‌شود! (۱) چه روز واقع شدنی! (۲) و تو چه می‌دانی آن روز واقع شدنی چیست؟! (۳) قوم «ثمود» و «عاد» عذاب کوبنده الهی را انکار کردند (و نتیجه شومش را دیدند)! (۴) اما قوم «ثمود» با عذابی سرکش هلاک شدند! (۵) و اما قوم «عاد» با تندبادی طغیانگر و سرد و پر صدا به هلاکت رسیدند، (۶) (خداوند) این تندباد بنیان‌کن را هفت شب و هشت روز پی در پی بر آنها مسلط ساخت، (و اگر آنجا بودی) می‌دیدی که آن قوم همچون تنہ‌های پوسیده و تو خالی درختان نخل در میان این تند باد روی زمین افتاده و هلاک شده‌اند! (۷) آیا کسی از آنها را باقی می‌بینی؟! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۷

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند و همچنین اهل شهرهای زیر و رو شده [قوم لوط] مرتكب گناهان بزرگ شدند، (۹) و با فرستاده پروردگارشان مخالفت کردند؛ و خداوند (نیز) آنها را به عذاب شدیدی گرفتار ساخت! (۱۰) و هنگامی که آب طغیان کرد، ما شما را سوار بر کشتی کردیم، (۱۱) تا آن را وسیله تذکری برای شما قرار دهیم و گوشهای شنوا آن را دریابد و بفهمد. (۱۲) به محض اینکه یک بار در «صور» دمیده شود، (۱۳) و زمین و کوه‌ها از جا برداشته شوند و یکباره در هم کوبیده و متلاشی گردند، (۱۴) در آن روز «واقعه عظیم» روی می‌دهد، (۱۵) و آسمان از هم می‌شکافد و سست می‌گردد و فرومی‌ریزد! (۱۶)

فرشتگان در اطراف آسمان قرار می‌گیرند (و برای انجام مأموریتها آماده می‌شوند)؛ و آن روز عرش پروردگارت را هشت فرشته بر فراز همه آنها حمل می‌کنند! (۱۷) در آن روز همگی به پیشگاه خدا عرضه می‌شوید و چیزی از کارهای شما پنهان نمی‌ماند! (۱۸) پس کسی که نامه اعمالش را به دست راستش دهد (از شدت شادی و مبهات) فریاد می‌زند که: «(ای اهل محشر!) نامه اعمال مرا بگیرید و بخوانید! (۱۹) من یقین داشتم که (قیامتی در کار است و) به حساب اعمالم می‌رسم!» (۲۰) او در یک زندگی (کاملًا) رضایتیبخش قرار خواهد داشت، (۲۱) در بهشتی عالی، (۲۲) که میوه هایش در دسترس است! (۲۳) (و به آنان گفته می‌شود): بخورید و بیاشامید گوارا در برابر اعمالی که در ایام گذشته انجام دادید! (۲۴) اما کسی که نامه اعمالش را به دست چپش بدهنده می‌گوید: «ای کاش هرگز نامه اعمالم را به من نمی‌دادند. (۲۵) و نمی‌دانستم حساب من چیست! (۲۶) ای کاش مرگم فرا می‌رسید! (۲۷) مال و ثروتمن هرگز مرا بی‌نیاز نکرد، (۲۸) قدرت من نیز از دست رفت!» (۲۹) او را بگیرید و دربند و زنجیرش کنید! (۳۰) سپس او را در دوزخ بیفکنید! (۳۱) بعد او را به زنجیری که هفتاد ذراع است بیندید؛ (۳۲) چرا که او هرگز به خداوند بزرگ ایمان نمی‌آورد، (۳۳) و هرگز مردم را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌نمود؛ (۳۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۸

از این رو امروز هم در اینجا یار مهربانی ندارد، (۳۵) و نه طعامی، جز از چرک و خون! (۳۶) غذایی که جز خطاکاران آن را نمی‌خورند! (۳۷) سوگند به آنچه می‌بینید، (۳۸) و آنچه نمی‌بینید، (۳۹) که این قرآن گفتار رسول بزرگواری است، (۴۰) و گفته شاعری نیست، اما کمتر ایمان می‌آورید! (۴۱) و نه گفته کاهنی، هر چند کمتر متذکر می‌شوید! (۴۲) کلامی است که از سوی پروردگار عالمیان نازل شده است! (۴۳) اگر او سخنی دروغ بر ما می‌بست، (۴۴) ما او را با قدرت می‌گرفتیم، (۴۵) سپس رگ قلبش را قطع می‌کردیم، (۴۶) و هیچ کس از شما نمی‌توانست از (مجازات) او مانع شود! (۴۷) و آن مسلمًاً تذکری برای پرهیزگاران است! (۴۸) و ما می‌دانیم که بعضی از شما (آن را) تکذیب می‌کنید! (۴۹) و آن مایه حسرت کافران است! (۵۰) و آن یقین خالص است! (۵۱) حال که چنین است به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی! (۵۲)

سوره مبارکه المعارج

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

تقاضاکننده‌ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد! (۱) این عذاب مخصوص کافران است، و هیچ کس نمی‌تواند آن را دفع کند، (۲) از سوی خداوند ذی المعارض [خداوندی که فرشتگانش بر آسمانها صعود و عروج می‌کنند]! (۳) فرشتگان و روح [فرشته مقرب خداوند] بسوی او عروج می‌کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است! (۴) پس صبر جمیل پیشه کن، (۵) زیرا آنها آن روز را دور می‌بینند، (۶) و ما آن را نزدیک می‌بینیم! (۷) همان روز که آسمان همچون فلز گداخته می‌شود، (۸) و کوهها مانند پشم رنگین متلاشی خواهد بود، (۹) و هیچ دوست صمیمی سراغ دوستش را نمی‌گیرد! (۱۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۹

آنها را نشانشان می‌دهند (ولی هر کس گرفتار کار خویشتن است)، چنان است که گنهکار دوست می‌دارد فرزندان خود را در برابر عذاب آن روز فدا کند، (۱۱) و همسر و برادرش را، (۱۲) و قبیله‌اش را که همیشه از او حمایت می‌کرد، (۱۳) و همه مردم روی زمین را تا مایه نجاتش گردند؛ (۱۴) اما هرگز چنین نیست (که با اینها بتوان نجات یافت، آری) شعله‌های سوزان آتش است، (۱۵) دست و پا و پوست سر را می‌کند و می‌برد! (۱۶) و کسانی را که به فرمان خدا پشت کردند صدا می‌زنند، (۱۷) و (همچنین آنها که) اموال را جمع و ذخیره کردند! (۱۸) به یقین انسان حریص و کم طاقت آفریده شده است، (۱۹) هنگامی که بدی به او رسد بیتابی می‌کند، (۲۰) و هنگامی که خوبی به او رسد مانع دیگران می‌شود (و بخل می‌ورزد)، (۲۱) مگر نمازگزاران، (۲۲) آنها که نمازها را پیوسته بجا می‌آورند، (۲۳) و آنها که در اموالشان حق معلومی است ... (۲۴) برای تقاضاکننده و محروم، (۲۵) و آنها که به روز جزا ایمان دارند، (۲۶) و آنها که از عذاب پروردگارشان بیناکند، (۲۷) چرا که هیچ کس از عذاب پروردگارش در امان نیست، (۲۸) و آنها که دامان خویش را (از بی‌عفتی) حفظ می‌کنند، (۲۹) جز با همسران و کنیزان (که در حکم همسرنده آمیزش ندارند)، چرا که در بهره‌گیری از اینها مورد سرزنش نخواهند بود! (۳۰) و هر کس جز اینها را طلب کند، متجاوز است! (۳۱) و آنها که امانتها و عهد خود را رعایت می‌کنند، (۳۲) و آنها که با ادائی شهادتشان قیام می‌نمایند، (۳۳) و آنها که بر نماز مواظبت دارند، (۳۴) آنان در باغهای بهشتی (پذیرایی و) گرامی داشته می‌شوند. (۳۵) این کافران را چه می‌شود که با سرعت نزد تو می‌آیند ... (۳۶) از راست و چپ، گروه گروه (و آرزوی بهشت دارند)! (۳۷) آیا هر یک از آنها (با این اعمال زشتی) طمع دارد که او را در بهشت پر نعمت الهی وارد کنند؟! (۳۸) هرگز چنین نیست؛ ما آنها را از آنچه خودشان می‌دانند آفریده‌ایم! (۳۹)

سوگند به پروردگار مشرقها و مغربها که ما قادریم ... (۴۰) که جای آنان را به کسانی بدهیم که از آنها بهترند؛ و ما هرگز مغلوب نخواهیم شد! (۴۱) آنان را به حال خود واگذار تا در باطل خود فروروند و بازی کنند تا زمانی که روز موعود خود را ملاقات نمایند! (۴۲) همان روز که از قبرها بسرعت خارج می‌شوند، گویی به سوی بتها می‌دوند ... (۴۳) در حالی که چشمهاشان از شرم و وحشت به زیر افتاده، و پرده‌ای از ذلت و خواری آنها را پوشانده است! این همان روزی است که به آنها وعده داده می‌شد! (۴۴)

سوره مبارکه نوح

به نام خداوند بخششنه بخشایشگر

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم: «قوم خود را انذار کن پیش از آنکه عذاب دردنگ به سراغشان آید!» (۱) گفت: «ای قوم! من برای شما بیم‌دهنده آشکاری هستم، (۲) که خدا را پرستش کنید و از مخالفت او پرهیزید و مرا اطاعت نمایید! (۳) اگر چنین کنید، خدا گناهاتنان را می‌آمرزد و تا زمان معینی شما را عمر می‌دهد؛ زیرا هنگامی که اجل الهی فرا رسد، تأخیری نخواهد داشت اگر می‌دانستید!» (۴) (نوح) گفت: «پروردگار!! من قوم خود را شب و روز (بسوی تو) دعوت کردم، (۵) اما دعوت من چیزی جز فرار از حق بر آنان نیفزو! (۶) و من هر زمان آنها را دعوت کردم که (ایمان بیاورند و) تو آنها را بیامرزی، انگشتان خویش را در گوشهاشان قرار داده و لباسهاشان را بر خود پیچیدند، و در مخالفت اصرار ورزیدند و به شدائ استکبار کردند! (۷) سپس من آنها را با صدای بلند (به اطاعت فرمان تو) دعوت کردم، (۸) سپس آشکارا و نهان (حقیقت توحید و ایمان را) برای آنان بیان داشتم! (۹) به آنها گفتیم: «از پروردگار خویش آمرزش بطلبید که او بسیار آمرزنده است ... (۱۰)

تا بارانهای پربرکت آسمان را پی در پی بر شما فرستد، (۱۱) و شما را با اموال و فرزندان فراوان کمک کند و باغهای سرسیز و نهرهای جاری در اختیارتان قرار دهد! (۱۲) چرا شما برای خدا عظمت قائل نیستید؟!

(۱۳) در حالی که شما را در مراحل مختلف آفرید (تا از نطفه به انسان کامل رسیدید)! (۱۴) آیا نمی‌دانید چگونه خداوند هفت آسمان را یکی بالای دیگری آفریده است، (۱۵) و ماه را در میان آسمانها مایه روشنایی، و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است؟! (۱۶) و خداوند شما را همچون گیاهی از زمین رویانید، (۱۷) سپس شما را به همان زمین بازمی‌گرداند، و بار دیگر شما را خارج می‌سازد! (۱۸) و خداوند زمین را برای شما فرش گستردۀ‌ای قرار داد ... (۱۹) تا از راههای وسیع و دره‌های آن بگذرید (و به هر جا می‌خواهید بروید)! (۲۰) نوح (بعد از نومیدی از هدایت آنان) گفت: «پروردگار! آنها نافرمانی من کردند و از کسانی پیروی نمودند که اموال و فرزندانشان چیزی جز زیانکاری بر آنها نیفزوده است! (۲۱) و (این رهبران گمراх) مکر عظیمی به کار بردند ... (۲۲) و گفتند: دست از خدایان و بتهای خود برندارید (به خصوص) بتهای «وک»، «سوان»، «یغوث»، «یعقوب» و «نصر» را رها نکنید! (۲۳) و آنها گروه بسیاری را گمراх کردند! خداوندا، ظالمان را جز ضلالت می‌فزای!» (۲۴)

(آری، سرانجام) همگی بخاطر گناهانشان غرق شدند و در آتش دوزخ وارد گشتند، و جز خدا یاورانی برای خود نیافتند! (۲۵) نوح گفت: «پروردگار! هیچ یک از کافران را بر روی زمین باقی مگذار! (۲۶) چرا که اگر آنها را باقی بگذاری، بندگانت را گمراه می‌کنند و جز نسلی فاجر و کافر به وجود نمی‌آورند! (۲۷) پروردگار! مرا، و پدر و مادرم و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند، و جمیع مردان و زنان با ایمان را بیامرز؛ و ظالمان را جز هلاکت می‌فزای!» (۲۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۲

سوره مبارکه الجن

به نام خداوند بخششده بخشایشگر

بگو: به من وحی شده است که جمعی از جنَّ به سخنام گوش فرا داده‌اند، سپس گفته‌اند: «ما قرآن عجیبی شنیده‌ایم ... (۱) که به راه راست هدایت می‌کند، پس ما به آن ایمان آورده‌ایم و هرگز کسی را شریک پروردگارمان قرار نمی‌دهیم! (۲) و اینکه بلند است مقام با عظمت پروردگار ما، و او هرگز برای خود همسر و فرزندی انتخاب نکرده است! (۳) و اینکه سفیه ما (ابلیس) درباره خداوند سخنان ناروا می‌گفت! (۴) و اینکه ما گمان می‌کردیم که انس و جنَّ هرگز بر خدا دروغ نمی‌بندند! (۵) و اینکه مردانی از بشر به مردانی

از جنّ پناه می‌بردند، و آنها سبب افزایش گمراهی و طغیانشان می‌شدند! (۶) و اینکه آنها گمان کردند - همان‌گونه که شما گمان می‌کردید - که خداوند هرگز کسی را (به نبوت) مبعوث نمی‌کند! (۷) و اینکه ما آسمان را جستجو کردیم و همه را پر از محافظان قوی و تیرهای شهاب یافتیم! (۸) و اینکه ما پیش از این به استراق سمع در آسمانها می‌نشستیم؛ اما اکنون هر کس بخواهد استراق سمع کند، شهابی را در کمین خود می‌یابد! (۹) و اینکه (با این اوضاع) ما نمی‌دانیم آیا اراده شری درباره اهل زمین شده یا پروردگارشان خواسته است آنان را هدایت کند؟! (۱۰) و اینکه در میان ما، افرادی صالح و افرادی غیر صالحند؛ و ما گروههای متفاوتی هستیم! (۱۱) و اینکه ما یقین داریم هرگز نمی‌توانیم بر اراده خداوند در زمین غالب شویم و نمی‌توانیم از (پنجه قدرت) او بگریزیم! (۱۲) و اینکه ما هنگامی که هدایت قرآن را شنیدیم به آن ایمان آوردیم؛ و هر کس به پروردگارش ایمان بیاورد، نه از نقصان می‌ترسد و نه از ظلم! (۱۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۳

و اینکه گروهی از ما مسلمان و گروهی ظالمند؛ هر کس اسلام را اختیار کند راه راست را برگزیده است، (۱۴) و اما ظالمان آتشگیره و هیزم دوزختند! (۱۵) و اینکه اگر آنها [جنّ و انس] در راه (ایمان) استقامت ورزند، با آب فراوان سیرابشان می‌کنیم! (۱۶) هدف این است که ما آنها را با این نعمت فراوان بیازماییم؛ و هر کس از یاد پروردگارش روی گرداند، او را به عذاب شدید و فزاینده‌ای گرفتار می‌سازد! (۱۷) و اینکه مساجد از آن خداست، پس هیچ کس را با خدا نخوانید! (۱۸) و اینکه هنگامی که بنده خدا [محمد (ص)] به عبادت برمی‌خاست و او را می‌خواند، گروهی پیرامون او بشدت ازدحام می‌کرددن! (۱۹) بگو: «من تنها پروردگارم را می‌خوانم و هیچ کس را شریک او قرار نمی‌دهم!» (۲۰) بگو: «من مالک زیان و هدایتی برای شما نیستم!» (۲۱) بگو: «اگر من نیز بر خلاف فرمانش رفتار کنم» هیچ کس مرا در برابر او حمایت نمی‌کند و پناهگاهی جز او نمی‌یابم؛ (۲۲) تنها وظیفه من ابلاغ از سوی خدا و رساندن رسالات اوست؛ و هر کس نافرمانی خدا و رسولش کند، آتش دوزخ از آن اوست و جاودانه در آن می‌مانند! (۲۳) (این کار شکنی کفار هم چنان ادامه می‌یابد) تا آنچه را به آنها وعده داده شده بیینند؛ آن گاه می‌دانند چه کسی یاورش ضعیفتر و جمعیت‌ش کمتر است! (۲۴) بگو: «من نمی‌دانم آنچه به شما وعده داده شده نزدیک است یا پروردگارم زمانی برای آن قرار می‌دهد؟! (۲۵) دانای غیب اوست و هیچ کس را بر اسرار غیبیش آگاه نمی‌سازد، (۲۶) مگر رسولانی که آنان را برگزیده و مراقبینی از پیش رو و پشت سر برای آنها قرار می‌دهد

... (۲۷) تا بداند پیامبرانش رسالت‌های پروردگارشان را ابلاغ کرده‌اند؛ و او به آنچه نزد آنهاست احاطه دارد و
همه چیز را احصار کرده است!» (۲۸)

سورة مبارکة المزمل

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای جامه به خود پیچیده! (۱) شب را، جز کمی، بپاخیز! (۲) نیمی از شب را، یا کمی از آن کم کن، (۳) یا بر نصف آن بیفزا، و قرآن را با دقّت و تأمل بخوان؛ (۴) چرا که ما بزودی سخنی سنگین به تو القا خواهیم کرد! (۵) مسلماً نماز و عبادت شبانه پابرجاتر و با استقامت‌تر است! (۶) و تو در روز تلاش مستمر و طولانی خواهی داشت! (۷) و نام پروردگارت را یاد کن و تنها به او دل ببند! (۸) همان پروردگار شرق و غرب که معبدی جز او نیست، او را نگاهبان و وکیل خود انتخاب کن، (۹) و در برابر آنچه (دشمنان) می‌گویند شکیبا باش و بطرزی شایسته از آنان دوری گزین! (۱۰) و مرا با تکذیب‌کنندگان صاحب نعمت واگذار، و آنها را کمی مهلت ده، (۱۱) که نزد ما غل و زنجیرها و (آتش) دوزخ است، (۱۲) و عذایی گلوگیر، و عذایی دردنگ، (۱۳) در آن روز که زمین و کوهها سخت به لرزه درمی‌آید، و کوهها (چنان درهم کوبیده می‌شود که) به شکل توده‌هایی از شن نرم درمی‌آید! (۱۴) ما پیامبری به سوی شما فرستادیم که گواه بر شماست، همان گونه که به سوی فرعون رسولی فرستادیم! (۱۵) (ولی) فرعون به مخالفت و نافرمانی آن رسول برخاست، و ما او را سخت مجازات کردیم! (۱۶) شما (نیز) اگر کافر شوید، چگونه خود را (از عذاب الهی) بر کنار می‌دارید؟! در آن روز که کودکان را پیر می‌کند، (۱۷) و آسمان از هم شکافته می‌شود، و وعده او شدنی و حتمی است. (۱۸) این هشدار و تذکری است، پس هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند! (۱۹)

پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از آنها که با تو هستند نزدیک دو سوم از شب یا نصف یا ثلث آن را به پا می‌خیزند؛ خداوند شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند؛ او می‌داند که شما نمی‌توانید مقدار آن را (به دقّت) اندازه‌گیری کنید (برای عبادت کردن)، پس شما را بخشید؛ اکنون آنچه برای شما میسر است قرآن بخوانید او می‌داند بزودی گروهی از شما بیمار می‌شوند، و گروهی دیگر برای به دست آوردن فضل الهی (و کسب روزی) به سفر می‌روند، و گروهی دیگر در راه خدا جهاد می‌کنند (و از تلاوت قرآن بازمی‌مانند)،

پس به اندازه‌ای که برای شما ممکن است از آن تلاوت کنید و نماز را بر پا دارید و زکات بپردازید و به خدا «فرض الحسن» دهید [در راه او انفاق نمایید] و (بدانید) آنچه را از کارهای نیک برای خود از پیش می‌فرستید نزد خدا به بهترین وجه و بزرگترین پاداش خواهید یافت؛ و از خدا آمرزش بطلبید که خداوند آمرزنده و مهربان است! (۲۰)

سوره مبارکه المدثر

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

ای جامه خواب به خود پیچیده (و در بستر آرمیده)! (۱) برخیز و انذار کن (و عالمیان را بیم ده)، (۲) و پروردگارت را بزرگ بشمار، (۳) و لباست را پاک کن، (۴) و از پلیدی دوری کن، (۵) و منت مگذار و فزونی مطلب، (۶) و بخارط پروردگارت شکیایی کن! (۷) هنگامی که در «صور» دمیده شود، (۸) آن روز، روز سختی است، (۹) و برای کافران آسان نیست! (۱۰) مرا با کسی که او را خود به تنها ی آفریده ام واگذار! (۱۱) همان کسی که برای او مال گستردہ‌ای قرار دادم، (۱۲) و فرزندانی که همواره نزد او (و در خدمت او) هستند، (۱۳) و وسایل زندگی را از هر نظر برای وی فراهم ساختم! (۱۴) باز هم طمع دارد که بر او بیفزایم! (۱۵) هرگز چنین نخواهد شد؛ چرا که او نسبت به آیات ما دشمنی می‌ورزد! (۱۶) و بزودی او را مجبور می‌کنم که از قله زندگی بالا رود (سپس او را به زیر می‌افکنم)! (۱۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۶

او (برای مبارزه با قرآن) اندیشه کرد و مطلب را آماده ساخت! (۱۸) مرگ بر او باد! چگونه (برای مبارزه با حق) مطلب را آماده کرد! (۱۹) باز هم مرگ بر او، چگونه مطلب (و نقشه شیطانی خود را) آماده نمود! (۲۰) سپس نگاهی افکند، (۲۱) بعد چهره درهم کشید و عجولانه دست به کار شد؛ (۲۲) سپس پشت (به حق) کرد و تکبّر ورزید، (۲۳) و سرانجام گفت: «این (قرآن) چیزی جز افسون و سحری همچون سحرهای پیشینیان نیست! (۲۴) این فقط سخن انسان است (نه گفتار خدا)!» (۲۵) (اما) بزودی او را وارد سَقَر [دوزخ] می‌کنم! (۲۶) و تو نمی‌دانی «سَقَر» چیست! (۲۷) (آتشی است که) نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه چیزی را رها می‌سازد! (۲۸) پوست تن را بکلی دگرگون می‌کند! (۲۹) نوزده نفر (از فرشتگان عذاب) بر آن گمارده شده‌اند! (۳۰) مأموران دوزخ را فقط فرشتگان (عذاب) قرار دادیم، و تعداد آنها را جز برای آزمایش

کافران معین نکردیم تا اهل کتاب [یهود و نصاری] یقین پیدا کنند و بر ایمان مؤمنان بیفزاید، و اهل کتاب و مؤمنان (در حقانیت این کتاب آسمانی) تردید به خود راه ندهند، و بیماردلان و کافران بگویند: «خدا از این توصیف چه منظوری دارد؟!» (آری) این گونه خداوند هر کس را بخواهد گمراه می‌سازد و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند! و لشکریان پروردگارت را جز او کسی نمی‌داند، و این جز هشدار و تذکری برای انسانها نیست! (۳۱) اینچنین نیست که آنها تصوّر می‌کنند سوگند به ماه، (۳۲) و به شب، هنگامی که (دامن برچیند و) پشت کند، (۳۳) و به صبح هنگامی که چهره بگشاید، (۳۴) که آن (حوادث هولناک قیامت) از مسائل مهم است! (۳۵) هشدار و انذاری است برای همه انسانها، (۳۶) برای کسانی از شما که می‌خواهند پیش افتند یا عقب بمانند [بسوی هدایت و نیکی پیش روند یا نروند]! (۳۷) (آری) هر کس در گرو اعمال خویش است، (۳۸) مگر «اصحاب یمین» (که نامه اعمالشان را به نشانه ایمان و تقوایشان به دست راستشان می‌دهند)! (۳۹) آنها در باغهای بهشتند، و سؤال می‌کنند ... (۴۰) از مجرمان: (۴۱) چه چیز شما را به دوزخ وارد ساخت؟!» (۴۲) می‌گویند: «ما از نمازگزاران نبودیم، (۴۳) و اطعام مستمند نمی‌کردیم، (۴۴) و پیوسته با اهل باطل همنشین و همصدابودیم، (۴۵) و همواره روز جزا را انکار می‌کردیم، (۴۶) تا زمانی که مرگ ما فرا رسید!» (۴۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۷

از این رو شفاعت شفاعت‌کنندگان به حال آنها سودی نمی‌بخشد. (۴۸) چرا آنها از تذکر روی گردانند؟! (۴۹) گویی گورخرانی رمیده‌اند، (۵۰) که از (مقابل) شیری فرار کرده‌اند! (۵۱) بلکه هر کدام از آنها انتظار دارد نامه جداگانه‌ای (از سوی خدا) برای او فرستاده شود! (۵۲) چنین نیست که آنان می‌گویند، بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند! (۵۳) چنین نیست که آنها می‌گویند، آن (قرآن) یک تذکر و یادآوری است! (۵۴) هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد؛ (۵۵) و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد؛ او اهل تقاو و اهل آمرزش است! (۵۶)

سورة مباركة القيامة

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به روز قیامت، (۱) و سوگند به (نفس لومه و) و جدان بیدار و ملامتگر (که رستاخیز حق است)! (۲) آیا انسان می‌پنداشد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد؟! (۳) آری قادریم که (حتی خطوط سر) انگشتان او را موزون و مرتب کنیم! (۴) (انسان شک در معاد ندارد) بلکه او می‌خواهد (آزاد باشد و بدون ترس از دادگاه قیامت) در تمام عمر گناه کند! (۵) (از این رو) می‌پرسد: «قیامت کی خواهد بود!» (۶) (بگو): در آن هنگام که چشمها از شدت وحشت به گردنش درآید، (۷) و ماه بی‌نور گردد، (۸) و خورشید و ماه یک جا جمع شوند، (۹) آن روز انسان می‌گوید: «راه فرار کجاست؟!» (۱۰) هرگز چنین نیست، راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد! (۱۱) آن روز قرارگاه نهایی تنها بسوی پروردگار تو است؛ (۱۲) و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده آگاه می‌کنند! (۱۳) بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است، (۱۴) هر چند (در ظاهر) برای خود عذرها یی بتراشد! (۱۵) زبانت را بخاطر عجله برای خواندن آن [قرآن] حرکت مده، (۱۶) چرا که جمع کردن و خواندن آن بر عهده ماست! (۱۷) پس هر گاه آن را خواندیم، از خواندن آن پیروی کن! (۱۸) سپس بیان و (توضیح) آن (نیز) بر عهده ماست! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۸

چنین نیست که شما می‌پنداشید (و دلایل معاد را کافی نمی‌دانید)؛ بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید (و هوسرانی بی‌قید و شرط را)! (۲۰) و آخرت را رها می‌کنید! (۲۱) (آری) در آن روز صورتهایی شاداب و مسرور است، (۲۲) و به پروردگارش می‌نگردا! (۲۳) و در آن روز صورتهایی عبوس و در هم کشیده است، (۲۴) زیرا می‌داند عذایی در پیش دارد که پشت را در هم می‌شکند! (۲۵) چنین نیست (که انسان می‌پنداشد) او ایمان نمی‌آورد) تا موقعی که جان به گلوگاهش رسد، (۲۶) و گفته شود: «آیا کسی هست که (این بیمار را از مرگ) نجات دهد؟!» (۲۷) و به جدایی از دنیا یقین پیدا کند، (۲۸) و ساق پاها (از سختی جان‌دادن) به هم بپیچد! (۲۹) (آری) در آن روز مسیر همه بسوی (دادگاه) پروردگارت خواهد بود! (۳۰) (در آن روز گفته می‌شود): او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند، (۳۱) بلکه تکذیب کرد و روی گردن شد، (۳۲) سپس بسوی خانواده خود بازگشت در حالی که متکبرانه قدم بر می‌داشت! (۳۳) (با این اعمال) عذاب الهی برای

تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر! (۳۴) سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر! (۳۵) آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود؟! (۳۶) آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود نبود؟! (۳۷) سپس بصورت خون بسته در آمد، و خداوند او را آفرید و موزون ساخت، (۳۸) و از او دو زوج مرد و زن آفرید! (۳۹) آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند؟! (۴۰)

سوره مبارکه للإنسان

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

آیا زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود؟! (۱) ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم، و او را می‌آزماییم؛ (بدین جهت) او را شنوا و بینا قرار دادیم! (۲) ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد (و پذیرا گردد) یا ناسپاس! (۳) ما برای کافران، زنجیرها و غلهای و شعله‌های سوزان آتش آماده کردہ‌ایم! (۴) به یقین ابرار (و نیکان) از جامی می‌نوشند که با عطر خوشی آمیخته است، (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۷۹

از چشم‌های که بندگان خاص خدا از آن می‌نوشند، و از هر جا بخواهند آن را جاری می‌سازند! (۶) آنها به نذر خود وفا می‌کنند، و از روزی که شرّ و عذابش گسترشده است می‌ترسند، (۷) و غذای (خود) را با اینکه به آن علاقه (و نیاز) دارند، به «مسکین» و «يتیم» و «اسیر» می‌دهند! (۸) (و می‌گویند): ما شما را بخاطر خدا اطعام می‌کنیم، و هیچ پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم! (۹) ما از پروردگارمان خائفیم در آن روزی که عبوس و سخت است! (۱۰) (بخاطر این عقیده و عمل) خداوند آنان را از شرّ آن روز نگه می‌دارد و آنها را می‌پذیرد در حالی که غرق شادی و سرورند! (۱۱) و در برابر صبرشان، بهشت و لباسهای حریر بهشتی را به آنها پاداش می‌دهد! (۱۲) این در حالی است که در بهشت بر تختهای زیبا تکیه کرده‌اند، نه آفتاب را در آنجا می‌بینند و نه سرما را! (۱۳) و در حالی است که سایه‌های درختان بهشتی بر آنها فرو افتاده و چیدن میوه‌هایش بسیار آسان است! (۱۴) و در گردانگرد آنها ظرفهایی سیمین و قدحهایی بلورین می‌گردانند (پر از بهترین غذاها و نوشیدنی‌ها)، (۱۵) ظرفهای بلورینی از نقره، که آنها را به اندازه مناسب آماده کرده‌اند! (۱۶) و در آنجا از جامهایی سیراب می‌شوند که لبریز از شراب طهوری آمیخته با زنجبل است، (۱۷) از چشم‌های در بهشت که نامش سلسیل است! (۱۸) و بر گردشان (برای پذیرایی) نوجوانانی جاودانی می‌گردند که هر

گاه آنها را بیینی گمان می‌کنی مروارید پراکنده‌اند! (۱۹) و هنگامی که آنجا را بیینی نعمتها و ملک عظیمی را می‌بینی! (۲۰) بر اندام آنها [بهشتیان] لباسهایی است از حریر نازک سبز رنگ، و از دیباش ضخیم، و با دستبندهایی از نقره آراسته‌اند، و پروردگارشان شراب طهور به آنان می‌نوشاند! (۲۱) این پاداش شماست، و سعی و تلاش شما مورد قدردانی است! (۲۲) مسلماً ما قرآن را بر تو نازل کردیم! (۲۳) پس در (تبیغ و اجرای) حکم پروردگارت شکیبا (و با استقامت) باش، و از هیچ گنهکار یا کافری از آنان اطاعت مکن! (۲۴) و نام پروردگارت را هر صبح و شام به یاد آور! (۲۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۰

و در شبانگاه برای او سجده کن، و مقداری طولانی از شب، او را تسبيح گوی! (۲۶) آنها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که روز سختی را پشت سر خود رها می‌کنند! (۲۷) ما آنها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم، و هر زمان بخواهیم جای آنان را به گروه دیگری می‌دهیم! (۲۸) این یک تذکر و یادآوری است، و هر کس بخواهد (با استفاده از آن) راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند! (۲۹) و شما هیچ چیز را نمی‌خواهید مگر اینکه خدا بخواهد، خداوند دانا و حکیم بوده و هست! (۳۰) و هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) در رحمت (وسیع) خود وارد می‌کند، و برای ظالمان عذاب دردناکی آماده ساخته است! (۳۱)

سوره مبارکه المرسلات

به نام خداوند بخشندۀ بخشایشگر

سوگند به فرشتگانی که پی در پی فرستاده می‌شوند، (۱) و آنها که همچون تند باد حرکت می‌کنند، (۲) و سوگند به آنها که (ابرها را) می‌گسترانند، (۳) و آنها که جدا می‌کنند، (۴) و سوگند به آنها که آیات بیدارگر (الهی) را (به انبیا) القا می‌نمایند، (۵) برای اتمام حجّت یا برای انذار، (۶) که آنچه به شما (درباره قیامت) وعده داده می‌شود، یقیناً واقع شدنی است! (۷) در آن هنگام که ستارگان محو و تاریک شوند، (۸) و (کرات) آسمان از هم بشکافند، (۹) و در آن زمان که کوهها از جا کنده شوند، (۱۰) و در آن هنگام که برای پیامبران (بمنظور ادای شهادت) تعیین وقت شود! (۱۱) (این امر) برای چه روزی به تأخیر افتاده؟ (۱۲) برای روز جدایی (حق از باطل)! (۱۳) تو چه می‌دانی روز جدایی چیست! (۱۴) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان!

(۱۵) آیا ما اقوام (مجرم) نخستین را هلاک نکردیم؟! (۱۶) سپس دیگر (مجرمان) را به دنبال آنها می فرستیم!

(۱۷) (آری) این گونه با مجرمان رفتار می کنیم! (۱۸) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۱

آیا شما را از آبی پست و ناچیز نیافریدیم، (۲۰) سپس آن را در قرارگاهی محفوظ و آماده قرار دادیم، (۲۱) تا مدتی معین؟! (۲۲) ما قدرت بر این کار داشتیم، پس ما قدرتمند خوبی هستیم (و امر معاد برای ما آسان است)! (۲۳) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۲۴) آیا زمین را مرکز اجتماع انسانها قرار ندادیم، (۲۵) هم در حال حیاتشان و هم مرگشان؟! (۲۶) و در آن کوههای استوار و بلندی قرار دادیم، و آبی گوارا به شما نوشاندیم! (۲۷) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۲۸) (در آن روز به آنها گفته می شود:) بی درنگ، به سوی همان چیزی که پیوسته آن را تکذیب می کردید بروید! (۲۹) بروید به سوی سایه سه شاخه (دودهای خفقانبار و آتش زا)! (۳۰) سایه‌ای که نه آرامبخش است و نه از شعله‌های آتش جلوگیری می کند! (۳۱) شراره‌هایی از خود پرتاب می کند مانند یک کاخ! (۳۲) گویی (در سرعت و کثرت) همچون شتران زردنگی هستند (که به هر سو پراکنده می شوند)! (۳۳) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۳۴) امروز روزی است که سخن نمی گویند (و قادر بر دفاع از خویشن نیستند)، (۳۵) و به آنها اجازه داده نمی شود که عذرخواهی کنند! (۳۶) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۳۷) (و به آنها گفته می شود:) امروز همان روز جدایی (حق از باطل) است که شما و پیشینیان را در آن جمع کرده‌ایم! (۳۸) اگر چاره‌ای در برابر من (برای فرار از چنگال مجازات) دارید انجام دهید! (۳۹) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۴۰) (در آن روز) پرهیزگاران در سایه‌های (درختان بهشتی) و در میان چشمه‌ها قرار دارند، (۴۱) و میوه‌هایی از آنجه مایل باشند! (۴۲) بخورید و بنوشید گوارا، اینها در برابر اعمالی است که انجام می دادید! (۴۳) ما این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم! (۴۴) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۴۵) (و به مجرمان بگو:) بخورید و بهره گیرید در این مدت کم (از زندگی دنیا، ولی بدانید عذاب الهی در انتظار شماست) چرا که شما مجرمید! (۴۶) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۴۷) و هنگامی که به آنها گفته شود رکوع کنید رکوع نمی کنند! (۴۸) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۴۹) (و اگر آنها به این قرآن ایمان نمی آورند) پس به کدام سخن بعد از آن ایمان می آورند؟! (۵۰)

سوره مبارکه النبأ

به نام خداوند بخشنده مهریان

آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می‌کنند؟! (۱) از خبر بزرگ و پراهمیت (رستاخیز)! (۲) همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند! (۳) چنین نیست که آنها فکر می‌کنند، و بزودی می‌فهمند! (۴) باز هم چنین نیست که آنها می‌پندارند، و بزودی می‌فهمند (که قیامت حق است)! (۵) آیا زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم؟! (۶) و کوهها را میخهای زمین؟! (۷) و شما را بصورت زوجها آفریدیم! (۸) و خواب شما را مایه آرامشتن قرار دادیم، (۹) و شب را پوششی (برای شما)، (۱۰) و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش! (۱۱) و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم! (۱۲) و چراغی روشن و حرارت‌بخش آفریدیم! (۱۳) و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم، (۱۴) تا بوسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم، (۱۵) و باغهایی پردرخت! (۱۶) (آری) روز جدایی، میعاد همگان است! (۱۷) روزی که در «صور» دمیده می‌شود و شما فوج فوج (به محشر) می‌آید! (۱۸) و آسمان گشوده می‌شود و بصورت درهای متعددی درمی‌آید! (۱۹) و کوهها به حرکت درمی‌آید و بصورت سرایی می‌شود! (۲۰) مسلماً (در آن روز) جهنّم کمینگاهی است بزرگ، (۲۱) و محل بازگشتی برای طغیانگران! (۲۲) مدت‌های طولانی در آن می‌مانند! (۲۳) در آنجا نه چیز خنکی می‌چشند و نه نوشیدنی گوازایی، (۲۴) جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون! (۲۵) این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمالشان)! (۲۶) چرا که آنها هیچ امیدی به حساب نداشتند، (۲۷) و آیات ما را بکلی تکذیب کردند! (۲۸) و ما همه چیز را شمارش و ثبت کردہ‌ایم! (۲۹) پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم! (۳۰)

مسلماً برای پرهیزگاران نجات و پیروزی بزرگی است: (۳۱) باغهایی سرسبز، و انواع انگورها، (۳۲) و حوریانی بسیار جوان و همسن و سال، (۳۳) و جامهایی لبریز و پیاپی (از شراب طهور)! (۳۴) در آنجا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی! (۳۵) این کیفری است از سوی پروردگاران و عطیه‌ای است کافی! (۳۶) همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، پروردگار رحمان! و (در آن روز)

هیچ کس حق ندارد بی اجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند)! (۳۷) روزی که «روح» و «ملائکه» در یک صف می‌ایستند و هیچ یک، جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی‌گویند، و (آن گاه که می‌گویند) درست می‌گویند! (۳۸) آن روز حق است؛ هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گریند! (۳۹) و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم دادیم! این عذاب در روزی خواهد بود که انسان آنچه را از قبل با دستهای خود فرستاده می‌بیند، و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم (و گرفتار عذاب نمی‌شدم)!» (۴۰)

سوره مبارکه النازعات

به نام خداوند بخششنه بخشایشگر

سوگند به فرشتگانی که (جان مجرمان را بشدت از بدنهاشان) برمی‌کشند، (۱) و فرشتگانی که (روح مؤمنان) را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند، (۲) و سوگند به فرشتگانی که (در اجرای فرمان الهی) با سرعت حرکت می‌کنند، (۳) و سپس بر یکدیگر سبقت می‌گیرند، (۴) و آنها که امور را تدبیر می‌کنند! (۵) آن روز که زلزله‌های وحشتناک همه چیز را به لرزه درمی‌آورد، (۶) و بدنبال آن، حادثه دومین [صیحه عظیم محشر] رخ می‌دهد، (۷) دلهایی در آن روز سخت مضطرب است، (۸) و چشمهای آنان از شدت ترس فروافتاده است! (۹) (ولی امروز) می‌گویند: «آیا ما به زندگی مجدد بازمی‌گردیم؟!» (۱۰) آیا هنگامی که استخوانهای پوسیده‌ای شدیم (ممکن است زنده شویم)؟! (۱۱) می‌گویند: «اگر قیامتی در کار باشد، بازگشته است زیانبار!» (۱۲) ولی (بدانید) این بازگشت تنها با یک صیحه عظیم است! (۱۳) ناگهان همگی بر عرصه زمین ظاهر می‌گردند! (۱۴) آیا داستان موسی به تو رسیده است؟! (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۴

در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوى» ندا داد (و گفت): (۱۶) به سوی فرعون برو که طغیان کرده است! (۱۷) و به او بگو: «آیا می‌خواهی پاکیزه شوی؟!» (۱۸) و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی (و گناه نکنی)؟! (۱۹) سپس موسی بزرگترین معجزه را به او نشان داد! (۲۰) اما او تکذیب و عصیان کرد! (۲۱) سپس پشت کرد و پیوسته (برای محو آین حق) تلاش نمود! (۲۲) و ساحران را جمع کرد و مردم را دعوت نمود، (۲۳) و گفت: «من پروردگار برتر شما هستم!» (۲۴) از این رو خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت! (۲۵) در این عبرتی است برای کسی که (از

خدا) بترسد! (۲۶) آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل تر است یا آفرینش آسمان که خداوند آن را بنا نهاد؟! (۲۷) سقف آن را برافراشت و آن را منظم ساخت، (۲۸) و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود! (۲۹) و زمین را بعد از آن گسترش داد، (۳۰) و از آن آب و چراغ‌گاهش را بیرون آورد، (۳۱) و کوه‌ها را ثابت و محکم نمود! (۳۲) همه اینها برای بهره‌گیری شما و چهارپایانتنان است! (۳۳) هنگامی که آن حادثه بزرگ رخ دهد، (۳۴) در آن روز انسان به یاد کوششهاش می‌افتد، (۳۵) و جهنّم برای هر بیننده‌ای آشکار می‌گردد، (۳۶) اما آن کسی که طغیان کرده، (۳۷) و زندگی دنیا را مقدم داشته، (۳۸) مسلمًاً دوزخ جایگاه اوست! (۳۹) و آن کس که از مقام پروردگارش ترسان باشد و نفس را از هوی بازدارد، (۴۰) قطعاً بهشت جایگاه اوست! (۴۱) و از تو درباره قیامت می‌پرسند که در چه زمانی واقع می‌شود؟! (۴۲) تو را با یادآوری این سخن چه کار؟! (۴۳) نهایت آن به سوی پروردگار تو است (و هیچ کس جز خدا از زمانش آگاه نیست)! (۴۴) کار تو فقط بیمدادن کسانی است که از آن می‌ترسند! (۴۵) آنها در آن روز که قیام قیامت را می‌بینند چنین احساس می‌کنند که گویی توقفشان (در دنیا و برزخ) جز شامگاهی یا صبح آن بیشتر نبوده است! (۴۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۵

سوره مبارکه عبس

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

چهره در هم کشید و روی بر تافت ... (۱) از اینکه نایینایی به سراغ او آمدۀ بود! (۲) تو چه می‌دانی شاید او پاکی و تقوا پیشه کند، (۳) یا متذکر گردد و این تذکر به حال او مفید باشد! (۴) اما آن کس که توانگر است، (۵) تو به او روی می‌آوری، (۶) در حالی که اگر او خود را پاک نسازد، چیزی بر تو نیست! (۷) اما کسی که به سراغ تو می‌آید و کوشش می‌کند، (۸) و از خدا ترسان است، (۹) تو از او غافل می‌شوی! (۱۰) هرگز چنین نیست که آنها می‌پندارند؛ این (قرآن) تذکر و یادآوری است، (۱۱) و هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد! (۱۲) در الواح پر ارزشی ثبت است، (۱۳) الواحی والا قدر و پاکیزه، (۱۴) به دست سفیرانی است (۱۵) والا مقام و فرمانبردار و نیکوکار! (۱۶) مرگ بر این انسان، چقدر کافر و ناسپاس است! (۱۷) (خداوند) او را از چه چیز آفریده است؟! (۱۸) او را از نطفه ناچیزی آفرید، سپس اندازه‌گیری کرد و موزون

ساخت، (۱۹) سپس راه را برای او آسان کرد، (۲۰) بعد او را می‌ارند و در قبر پنهان نمود، (۲۱) سپس هر گاه بخواهد او را زنده می‌کند! (۲۲) چنین نیست که او می‌پندرد؛ او هنوز آنچه را (خدا) فرمان داده، اطاعت نکرده است! (۲۳) انسان باید به غذای خویش (و آفرینش آن) بنگرد! (۲۴) ما آب فراوان از آسمان فرو ریختیم، (۲۵) سپس زمین را از هم شکافتیم، (۲۶) و در آن دانه‌های فراوانی رویاندیم، (۲۷) و انگور و سبزی بسیار، (۲۸) و زیتون و نخل فراوان، (۲۹) و باغهای پردرخت، (۳۰) و میوه و چراگاه، (۳۱) تا وسیله‌ای برای بهره‌گیری شما و چهارپایانتان باشد! (۳۲) هنگامی که آن صدای مهیب [صیحه رستاخیز] بیاید، (کافران در اندوه عمیقی فرومی‌روند)! (۳۳) در آن روز که انسان از برادر خود می‌گریزد، (۳۴) و از مادر و پدرش، (۳۵) و زن و فرزندانش؛ (۳۶) در آن روز هر کدام از آنها وضعی دارد که او را کاملًا به خود مشغول می‌سازد! (۳۷) چهره‌هایی در آن روز گشاده و نورانی است، (۳۸) خندان و مسرور است؛ (۳۹) و صورت‌هایی در آن روز غبارآلود است، (۴۰) و دود تاریکی آنها را پوشانده است، (۴۱) آنان همان کافران فاجرند! (۴۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۶

سوره مبارکه التکویر

به نام خداوند بخشندۀ بخشایشگر

در آن هنگام که خورشید در هم پیچیده شود، (۱) و در آن هنگام که ستارگان بی‌فروغ شوند، (۲) و در آن هنگام که کوه‌ها به حرکت درآیند، (۳) و در آن هنگام که با ارزش‌ترین اموال به دست فراموشی سپرده شود، (۴) و در آن هنگام که وحوش جمع شوند، (۵) و در آن هنگام که دریاها برافروخته شوند، (۶) و در آن هنگام که هر کس با همسان خود قرین گردد، (۷) و در آن هنگام که از دختران زنده به گور شده سؤال شود: (۸) به کدامین گناه کشته شدند؟! (۹) و در آن هنگام که نامه‌های اعمال گشوده شود، (۱۰) و در آن هنگام که پرده از روی آسمان برگرفته شود، (۱۱) و در آن هنگام که دوزخ شعله‌ور گردد، (۱۲) و در آن هنگام که بهشت نزدیک شود، (۱۳) (آری در آن هنگام) هر کس می‌داند چه چیزی را آماده کرده است! (۱۴) سوگند به ستارگانی که بازمی‌گردند، (۱۵) حرکت می‌کنند و از دیده‌ها پنهان می‌شوند، (۱۶) و قسم به شب، هنگامی که پشت کند و به آخر رسد، (۱۷) و به صبح، هنگامی که تنفس کند، (۱۸) که این (قرآن)

کلام فرستاده بزرگواری است [جبرئیل امین] (۱۹) که صاحب قدرت است و نزد (خداوند) صاحب عرش، مقام والایی دارد! (۲۰) در آسمانها مورد اطاعت (فرشتگان) و امین است! (۲۱) و مصاحب شما [پیامبر] دیوانه نیست! (۲۲) او (جبرئیل) را در افق روشن دیده است! (۲۳) و او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت داشته بخل ندارد! (۲۴) این (قرآن) گفته شیطان رجیم نیست! (۲۵) پس به کجا می‌روید؟! (۲۶) این قرآن چیزی جز تذکری برای جهانیان نیست، (۲۷) برای کسی از شما که بخواهد راه مستقیم در پیش گیرد! (۲۸) و شما اراده نمی‌کنید مگر اینکه خداوند-پروردگار جهانیان-اراده کند و بخواهد! (۲۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۷

سوره مبارکه الانقطار

به نام خداوند بخششنه بخشایشگر

آن زمان که آسمان [کرات آسمانی] از هم شکافته شود، (۱) و آن زمان که ستارگان پراکنده شوند و فرو ریزند، (۲) و آن زمان که دریاها به هم پیوسته شود، (۳) و آن زمان که قبرها زیر و رو گردد (و مردگان خارج شوند)، (۴) (در آن زمان) هر کس می‌داند آنچه را از پیش فرستاده و آنچه را برای بعد گذاشته است. (۵) ای انسان! چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغور ساخته است؟! (۶) همان خدایی که تو را آفرید و سامان داد و منظم ساخت، (۷) و در هر صورتی که خواست تو را ترکیب نمود. (۸) (آری) آن گونه که شما می‌پنداشید نیست؛ بلکه شما روز جزا را منکرید! (۹) و بی‌شک نگاهبانانی بر شما گمارده شده ... (۱۰) والا مقام و نویسنده (اعمال نیک و بد شما)، (۱۱) که می‌دانند شما چه می‌کنید! (۱۲) به یقین نیکان در نعمتی فراوانند. (۱۳) و بدکاران در دوزخند، (۱۴) روز جزا وارد آن می‌شوند و می‌سوزند، (۱۵) و آنان هرگز از آن غایب و دور نیستند! (۱۶) تو چه می‌دانی روز جزا چیست؟! (۱۷) باز چه می‌دانی روز جزا چیست؟! (۱۸) روزی است که هیچ کس قادر بر انجام کاری به سود دیگری نیست، و همه امور در آن روز از آن خدادست! (۱۹)

سوره مبارکه المطففين

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

وای بر کم فروشان! (۱) آنان که وقتی برای خود پیمانه می‌کنند، حق خود را بطور کامل می‌گیرند؛ (۲) اما هنگامی که می‌خواهند برای دیگران پیمانه یا وزن کنند، کم می‌گذارند! (۳) آیا آنها گمان نمی‌کنند که برانگیخته می‌شوند، (۴) در روزی بزرگ؛ (۵) روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان می‌ایستند. (۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۸

چنین نیست که آنها (درباره قیامت) می‌پندراند، به یقین نامه اعمال بدکاران در «سجین» است! (۷) تو چه می‌دانی «سجین» چیست؟ (۸) نامه‌ای است رقم زده شده و سرنوشتی است حتمی! (۹) وای در آن روز بر تکذیب کنندگان! (۱۰) همانها که روز جزا را انکار می‌کنند. (۱۱) تنها کسی آن را انکار می‌کند که متجاوز و گنهکار است! (۱۲) (همان کسی که) وقتی آیات ما بر او خوانده می‌شود می‌گوید: «این افسانه‌های پیشینیان است!» (۱۳) چنین نیست که آنها می‌پندراند، بلکه اعمالشان چون زنگاری بر دلایشان نشسته است! (۱۴) چنین نیست که می‌پندراند، بلکه آنها در آن روز از پروردگارشان محجویند! (۱۵) سپس آنها به یقین وارد دوزخ می‌شوند! (۱۶) بعد به آنها گفته می‌شود: «این همان چیزی است که آن را انکار می‌کردید!» (۱۷) چنان نیست که آنها (درباره معاد) می‌پندراند، بلکه نامه اعمال نیکان در «علیین» است! (۱۸) و تو چه می‌دانی «علیین» چیست! (۱۹) نامه‌ای است رقم خورده و سرنوشتی است قطعی، (۲۰) که مقربان شاهد آنند! (۲۱) مسلمًا نیکان در انواع نعمت‌اند: (۲۲) بر تختهای زیبای بهشتی تکیه کرده و (به زیباییهای بهشت) می‌نگرند! (۲۳) در چهره‌هایشان طراوت و نشاط نعمت را می‌بینی و می‌شناسی! (۲۴) آنها از شراب (طهور) زلال دست‌نخورده و سربسته‌ای سیراب می‌شوند! (۲۵) مهری که بر آن نهاده شده از مشک است؛ و در این نعمتهاي بهشتی راغبان باید بر یكديگر پيشي گيرند! (۲۶) اين شراب (طهور) آميخته با «تسنيم» است، (۲۷) همان چشمهاي که مقربان از آن می‌نوشند. (۲۸) بدکاران (در دنيا) پيوسته به مؤمنان می‌خندیدند، (۲۹) و هنگامی که از کنارشان می‌گذشتند آنان را با اشاره تمسخر می‌کردند، (۳۰) و چون به سوی خانواده خود بازمی‌گشتند مسرور و خندان بودند، (۳۱) و هنگامی که آنها را می‌دیدند می‌گفتند: «اینها گمراهاند!» (۳۲)

در حالی که هرگز مأمور مراقبت و متکفل آنان [مؤمنان] نبودند! (۳۳) ولی امروز مؤمنان به کفار می‌خندند، (۳۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۹

در حالی که بر تختهای آراسته بهشتی نشسته و (به سرنوشت شوم آنها) می‌نگرند! (۳۵) آیا (با این حال) کافران پاداش اعمال خود را گرفتند؟! (۳۶)

سوره مبارکه الأشقاق

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

در آن هنگام که آسمان [کرات آسمانی] شکافته شود، (۱) و تسلیم فرمان پروردگارش شود- و سزاوار است چنین باشد- (۲) و در آن هنگام که زمین گسترده شود، (۳) و آنچه در درون دارد بیرون افکنده و خالی شود، (۴) و تسلیم فرمان پروردگارش گردد- و شایسته است که چنین باشد- (۵) ای انسان! تو با تلاش و رنج بسوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد! (۶) پس کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شود، (۷) بزودی حساب آسانی برای او می‌شود، (۸) و خوشحال به اهل و خانواده‌اش بازمی‌گردد. (۹) و اما کسی که نامه اعمالش به پشت سرش داده شود، (۱۰) بزودی فریاد می‌زند وای بر من که هلاک شدم! (۱۱) و در شعله‌های سوزان آتش می‌سوزد. (۱۲) چرا که او در میان خانواده‌اش پیوسته (از کفر و گناه خود) مسرور بود! (۱۳) او گمان می‌کرد هرگز بازگشت نمی‌کند! (۱۴) آری، پروردگارش نسبت به او بینا بود (و اعمالش را برای حساب ثبت کرد)! (۱۵) سوگند به شفق، (۱۶) و سوگند به شب و آنچه را جمع‌آوری می‌کند، (۱۷) و سوگند به ماه آن گاه که بدر کامل می‌شود، (۱۸) که همه شما پیوسته از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید (تا به کمال برسید). (۱۹) پس چرا آنان ایمان نمی‌آورند؟! (۲۰) و هنگامی که قرآن بر آنها خوانده می‌شود سجده نمی‌کنند! (۲۱) بلکه کافران پیوسته آیات الهی را انکار می‌کنند! (۲۲) و خداوند آنچه را در دل پنهان می‌دارند بخوبی می‌داند! (۲۳) پس آنها را به عذابی دردنگ بشارت ده! (۲۴) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، که برای آنان پاداشی است قطع نشدنی! (۲۵)

سوره مبارکه البروج

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به آسمان که دارای برجهای بسیار است، (۱) و سوگند به آن روز موعود، (۲) و سوگند به «شاهد» و «مشهود»! [«شاهد»: پیامبر و گواهان اعمال، و «مشهود»: اعمال امّت است] (۳) مرگ بر شکنجه‌گران صاحب گودال (آتش)، (۴) آتشی عظیم و شعله‌ور! (۵) هنگامی که در کنار آن نشسته بودند، (۶) و آنچه را با مؤمنان انجام می‌دادند (با خونسردی و قساوت) تماشا می‌کردند! (۷) آنها هیچ ایرادی بر مؤمنان نداشتند جز اینکه به خداوند عزیز و حمید ایمان آورده بودند؛ (۸) همان کسی که حکومت آسمانها و زمین از آن اوست و خداوند بر همه چیز گواه است! (۹) کسانی که مردان و زنان با ایمان را شکنجه دادند سپس توبه نکردند، برای آنها عذاب دوزخ و عذاب آتش سوزان است! (۱۰) و برای کسانی که ایمان آورده‌اند و اعمال شایسته انجام دادند، باغهایی از بهشت است که نهرها زیر درختانش جاری است؛ و این نجات و پیروزی بزرگ است! (۱۱) گرفتن قهرآمیز و مجازات پروردگارت به یقین بسیار شدید است! (۱۲) اوست که آفرینش را آغاز می‌کند و بازمی‌گردداند، (۱۳)

و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است، (۱۴) صاحب عرش و دارای مجده و عظمت است، (۱۵) و آنچه را می‌خواهد انجام می‌دهد! (۱۶) آیا داستان لشکرها به تو رسیده است، (۱۷) لشکریان فرعون و ثمود؟! (۱۸) ولی کافران پیوسته در تکذیب حقند، (۱۹) و خداوند به همه آنها احاطه دارد! (۲۰) (این آیات، سحر و دروغ نیست، بلکه قرآن با عظمت است ...) (۲۱) که در لوح محفوظ جای دارد! (۲۲)

سوره مبارکه الطارق

به نام خداوند بخشنده مهریان

سوگند به آسمان و کوبنده شب!(۱) و تو نمی دانی کوبنده شب چیست!(۲) همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکیهاست!(۳) (به این آیت بزرگ الهی سوگند) که هر کس مراقب و محافظی دارد!(۴) انسان باید بنگرد که از چه چیز آفریده شده است!(۵) از یک آب جهنده آفریده شده است، (۶) آبی که از میان پشت و سینه‌ها خارج می‌شود!(۷) مسلمًا او [خدایی] که انسان را از چنین چیز پستی آفرید] می‌تواند او را بازگرداند!(۸) در آن روز که اسرار نهان (انسان) آشکار می‌شود، (۹) و برای او هیچ نیرو و یاوری نیست! (۱۰) سوگند به آسمان پریاران، (۱۱) و سوگند به زمین پرشکاف (که گیاهان از آن سر بر می‌آورند)، (۱۲) که این (قرآن) سخنی است که حق را از باطل جدا می‌کند، (۱۳) و هرگز شوخی نیست! (۱۴) آنها پیوسته حیله می‌کنند، (۱۵) و من هم در برابر آنها چاره می‌کنم! (۱۶) حال که چنین است کافران را (فقط) اندکی مهلت ده (تا سرای اعمالشان را ببینند)! (۱۷)

سوره مبارکه الأعلى

به نام خداوند بخشنده مهریان

منزه شمار نام پروردگار بلند مرتبهات را! (۱) همان خداوندی که آفرید و منظم کرد، (۲) و همان که اندازه‌گیری کرد و هدایت نمود، (۳) و آن کس را که چراگاه را به وجود آورد، (۴) سپس آن را خشک و تیره قرار داد! (۵) ما بزودی (قرآن را) بر تو می‌خوانیم و هرگز فراموش نخواهی کرد، (۶) مگر آنچه را خدا بخواهد، که او آشکار و نهان را می‌داند! (۷) و ما تو را برای انجام هر کار خیر آماده می‌کنیم! (۸) پس تذکر ده اگر تذکر مفید باشد! (۹) و بزودی کسی که از خدا می‌ترسد متذکر می‌شود. (۱۰) اما بدیخت‌ترین افراد از آن دوری می‌گزینند، (۱۱) همان کسی که در آتش بزرگ وارد می‌شود، (۱۲) سپس در آن آتش نه می‌میرد و نه زنده می‌شود! (۱۳) به یقین کسی که پاکی جست (و خود را تزکیه کرد)، رستگار شد. (۱۴) و (آن که) نام پروردگارش را یاد کرد سپس نماز خواند! (۱۵)

ولی شما زندگی دنیا را مقدم می‌دارید، (۱۶) در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است! (۱۷) این دستورها در کتب آسمانی پیشین (نیز) آمده است، (۱۸) در کتب ابراهیم و موسی. (۱۹)

سورة مبارکة الغاشية

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آیا داستان غاشیه [روز قیامت که حوادث و حشتناکش همه را می‌پوشاند] به تو رسیده است؟! (۱) چهره‌هایی در آن روز خاشع و ذلت‌بارند، (۲) آنها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عایدشان نشده است)، (۳) و در آتش سوزان وارد می‌گردند؛ (۴) از چشم‌های بسیار داغ به آنان می‌نوشانند؛ (۵) غذایی جز از ضریع [خار خشک تلخ و بدبو] ندارند؛ (۶) غذایی که نه آنها را فربه می‌کند و نه از گرسنگی می‌رهاند! (۷) چهره‌هایی در آن روز شاداب و با طراوتند، (۸) و از سعی و تلاش خود خشنودند، (۹) در بهشتی عالی جای دارند، (۱۰) که در آن هیچ سخن لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوند! (۱۱) در آن چشم‌های جاری است، (۱۲) در آن تختهای زیبای بلندی است، (۱۳) و قدحهایی (که در کنار این چشم) نهاده، (۱۴) و بالشها و پستیهای صفداده شده، (۱۵) و فرشهای فاخر گسترده! (۱۶) آیا آنان به شتر نمی‌نگرند که چگونه آفریده شده است؟! (۱۷) و به آسمان نگاه نمی‌کنند که چگونه برافراشته شده؟! (۱۸) و به کوه‌ها که چگونه در جای خود نصب گردیده! (۱۹) و به زمین که چگونه گسترده و هموار گشته است؟! (۲۰) پس تذکر ده که تو فقط تذکر دهنده‌ای! (۲۱) تو سلطه‌گر بر آنان نیستی که (بر ایمان) مجبورشان کنی، (۲۲) مگر کسی که پشت کند و کافر شود، (۲۳) که خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات می‌کند! (۲۴) به یقین بازگشت (همه) آنان به سوی ماست، (۲۵) و مسلماً حسابشان (نیز) با ماست! (۲۶)

سورة مبارکة الفجر

به نام خداوند بخشنده مهریان

به سپیده دم سوگند، (۱) و به شباهی دهگانه، (۲) و به زوج و فرد، (۳) و به شب، هنگامی که (به سوی روشنایی روز) حرکت می‌کند سوگند (که پروردگارت در کمین ظالمان است)! (۴) آیا در آنجه گفته شد، سوگند مهمی برای صاحبان خرد نیست؟! (۵) آیا ندیدی پروردگارت با قوم «عاد» چه کرد؟! (۶) و با آن شهر «ارم» با عظمت، (۷) همان شهری که مانندش در شهرها آفریده نشده بود! (۸) و قوم «ثمود» که صخره‌های عظیم را از (کنار) دره می‌بریدند (و از آن خانه و کاخ می‌ساختند)! (۹) و فرعونی که قدرتمند و شکنجه‌گر بود، (۱۰) همان اقوامی که در شهرها طغیان کردند، (۱۱) و فساد فراوان در آنها به بار آوردن؛ (۱۲) به همین سبب خداوند تازیانه عذاب را بر آنان فرو ریخت! (۱۳) به یقین پروردگار تو در کمینگاه (ستمگران) است! (۱۴) اما انسان هنگامی که پروردگارش او را برای آزمایش، اکرام می‌کند و نعمت می‌بخشد (معروف می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا گرامی داشته است!» (۱۵) و اما هنگامی که برای امتحان، روزیش را بر او تنگ می‌گیرد (مأیوس می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا خوار کرده است!» (۱۶) چنان نیست که شما می‌پندارید؛ شما یتیمان را گرامی نمی‌دارید، (۱۷) و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌کنید، (۱۸) و میراث را (از راه مشروع و نامشروع) جمع کرده می‌خورید، (۱۹) و مال و ثروت را بسیار دوست دارید (و بخارط آن گناهان زیادی مرتکب می‌شوید)! (۲۰) چنان نیست که آنها می‌پندارند! در آن هنگام که زمین سخت در هم کوبیده شود، (۲۱) و فرمان پروردگارت فرا رسد و فرشتگان صف در صف حاضر شوند، (۲۲) و در آن روز جهنم را حاضر می‌کنند؛ (آری) در آن روز انسان متذکر می‌شود؛ اما این تذکر چه سودی برای او دارد؟! (۲۳)

می‌گوید: «ای کاش برای (این) زندگیم چیزی از پیش فرستاده بودم!» (۲۴) در آن روز هیچ کس همانند او [خدا] عذاب نمی‌کند، (۲۵) و هیچ کس همچون او کسی را به بند نمی‌کشد! (۲۶) تو ای روح آرام یافته!

(۲۷) به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که هم تو از او خشنودی و هم او از تو خشنود است، (۲۸) پس در سلک بندگانم درآی، (۲۹) و در بهشتم وارد شو! (۳۰)

سوره مبارکه البلد

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قسم به این شهر مقدس [مَكَّةَ]، (۱) شهری که تو در آن ساکنی، (۲) و قسم به پدر و فرزندش [ابراهیم خلیل و فرزندش اسماعیل ذبیح]، (۳) که ما انسان را در رنج آفریدیم (و زندگی او پر از رنجهاست)! (۴) آیا او گمان می‌کند که هیچ کس نمی‌تواند بر او دست یابد؟! (۵) می‌گویید: «مال زیادی را (در کارهای خیر) نابود کرده‌ام!» (۶) آیا (انسان) گمان می‌کند هیچ کس او را ندیده (که عمل خیری انجام نداده) است؟! (۷) آیا برای او دو چشم قرار ندادیم، (۸) و یک زبان و دو لب؟! (۹) و او را به راه خیر و شرّ هدایت کردیم! (۱۰) ولی او از آن گردنه مهم نگذشت! (۱۱) و تو نمی‌دانی آن گردنه چیست! (۱۲) آزادکردن بردهای، (۱۳) یا غذا دادن در روز گرسنگی ... (۱۴) یتیمی از خویشاوندان، (۱۵) یا مستمندی خاکنشین را، (۱۶) سپس از کسانی باشد که ایمان آورده و یکدیگر را به شکیبایی و رحمت توصیه می‌کنند! (۱۷) آنها «اصحاب الیمین» اند (که نامه اعمالشان را به دست راستشان می‌دهند)! (۱۸) و کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند افرادی شومند (که نامه اعمالشان به دست چیشان داده می‌شود). (۱۹) بر آنها آتشی است فروبسته (که راه فراری از آن نیست)! (۲۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۵

سوره مبارکه الشمس

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

به خورشید و گسترش نور آن سوگند، (۱) و به ماه هنگامی که بعد از آن درآید، (۲) و به روز هنگامی که صفحه زمین را روشن سازد، (۳) و به شب آن هنگام که زمین را بپوشاند، (۴) و قسم به آسمان و کسی که آسمان را بنا کرده، (۵) و به زمین و کسی که آن را گسترانیده، (۶) و قسم به جان آدمی و آن کس که آن را (آفریده و) منظّم ساخته، (۷) سپس فجور و تقوا (شرّ و خیرش) را به او الهام کرده است، (۸) که هر کس

نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده؛ (۹) و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوهه ساخته، نومید و محروم گشته است! (۱۰) قوم «ثمود» بر اثر طغیان، (پیامبرشان را) تکذیب کردند، (۱۱) آن گاه که شقی‌ترین آنها بپاخته است، (۱۲) و فرستاده الهی [صالح] به آنان گفت: «ناقه خدا [همان شتری که معجزه الهی بود] را با آبشخورش واگذارید (و مزاحم آن نشوید)!» (۱۳) ولی آنها او را تکذیب و ناقه را پی کردند (و به هلاکت رساندند)؛ از این رو پروردگارشان آنها (و سرزمینشان) را بخاطر گناهانشان در هم کوبید و با خاک یکسان و صاف کرد! (۱۴) و او هرگز از فرجام این کار [مجازات ستمگران] بیم ندارد!

(۱۵)

سوره مبارکه اللیل

به نام خداوند بخششنه مهربان

قسم به شب در آن هنگام که (جهان را) پوشاند، (۱) و قسم به روز هنگامی که تجلی کند، (۲) و قسم به آن کس که جنس مذکور و مؤنث را آفرید، (۳) که سعی و تلاش شما مختلف است: (۴) اما آن کس که (در راه خدا) انفاق کند و پرهیزگاری پیش گیرد، (۵) و جزای نیک (الهی) را تصدیق کند، (۶) ما او را در مسیر آسانی قرار می‌دهیم! (۷) اما کسی که بخل ورزد و (از این راه) بی‌نیازی طلب، (۸) و پاداش نیک (الهی) را انکار کند، (۹) بزودی او را در مسیر دشواری قرار می‌دهیم؛ (۱۰) و در آن هنگام که (در جهنم) سقوط می‌کند، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت! (۱۱) به یقین هدایت کردن بر ماست، (۱۲) و آخرت و دنیا از آن ماست، (۱۳) و من شما را از آتشی که زبانه می‌کشد بیم می‌دهم، (۱۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۶

کسی جز بدیخت‌ترین مردم وارد آن نمی‌شود؛ (۱۵) همان کس که (آیات خدا را) تکذیب کرد و به آن پشت نمود! (۱۶) و بزودی با تقواترین مردم از آن دور داشته می‌شود، (۱۷) همان کس که مال خود را (در راه خدا) می‌بخشد تا پاک شود. (۱۸) و هیچ کس را نزد او حق نعمتی نیست تا بخواهد (به این وسیله) او را جزا دهد، (۱۹) بلکه تنها هدفش جلب رضای پروردگار بزرگ اوست؛ (۲۰) و بزودی راضی و خشنود می‌شود! (۲۱)

سوره مبارکه الضحى

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قسم به روز در آن هنگام که آفتاب برآید (و همه جا را فراگیرد)، (۱) و سوگند به شب در آن هنگام که آرام گیرد، (۲) که خداوند هرگز تو را وانگذاشته و مورد خشم قرار نداده است! (۳) و مسلمًا آخرت برای تو از دنیا بهتر است! (۴) و بزودی پروردگارت آن قدر به تو عطا خواهد کرد که خشنود شوی! (۵) آیا او تو را یتیم نیافت و پناه داد؟! (۶) و تو را گمشده یافت و هدایت کرد، (۷) و تو را فقیر یافت و بینیاز نمود، (۸) حال که چنین است یتیم را تحقیر مکن، (۹) و سؤال کننده را از خود مران، (۱۰) و نعمتهاي پروردگارت را بازگو کن! (۱۱)

سوره مبارکه الشرح

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا ما سینه تو را گشاده نساختیم، (۱) و بار سنگین تو را از تو برنداشتم؟! (۲) همان باری که سخت بر پشت تو سنگینی می‌کرد! (۳) و آوازه تو را بلند ساختیم! (۴) به یقین با (هر) سختی آسانی است! (۵) (آری) مسلمًا با (هر) سختی آسانی است، (۶) پس هنگامی که از کار مهمی فارغ می‌شوی به مهم دیگری پرداز، (۷) و به سوی پروردگارت توجه کن! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۷

سوره مبارکه التین

به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به انجیر و زیتون [یا: قسم به سرزمین شام و بیت المقدس]، (۱) و سوگند به «طور سینین»، (۲) و قسم به این شهر امن [مکه]، (۳) که ما انسان را در بهترین صورت و نظام آفریدیم، (۴) سپس او را به پایین ترین مرحله بازگرداندیم، (۵) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آنها پاداشی تمام

نشدنی است! (۶) پس چه چیز سبب می‌شود که بعد از این همه (دلایل روشن) روز جزا را انکار کنی؟! (۷)
آیا خداوند بهترین حکم‌کنندگان نیست؟! (۸)

سوره مبارکه العلق

به نام خداوند بخشنده مهربان

بخوان به نام پروردگارت که (جهان را) آفرید، (۱) همان کس که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد! (۲)
بخوان که پروردگارت (از همه) بزرگوارتر است، (۳) همان کسی که بوسیله قلم تعلیم نمود، (۴) و به انسان
آنچه را نمی‌دانست یاد داد! (۵) چنین نیست (که شما می‌پندارید) به یقین انسان طغیان می‌کند، (۶) از اینکه
خود را بی‌نیاز ببیند! (۷) و به یقین بازگشت (همه) به سوی پروردگار تو است! (۸) به من خبر ده آیا کسی
که نهی می‌کند، (۹) بنده‌ای را به هنگامی که نماز می‌خواند (آیا مستحق عذاب الهی نیست)؟! (۱۰) به من
خبر ده اگر این بنده به راه هدایت باشد، (۱۱) یا مردم را به تقوا فرمان دهد (آیا نهی کردن او سزاوار
است)؟! (۱۲) به من خبر ده اگر (این طغیانگر) حق را انکار کند و به آن پشت نماید (آیا مستحق مجازات
الهی نیست)؟! (۱۳) آیا او ندانست که خداوند (همه اعمالش را) می‌بیند؟! (۱۴) چنان نیست که او خیال
می‌کند، اگر دست از کار خود برندارد، ناصیه‌اش [موی پیش سرش] را گرفته (و به سوی عذاب
می‌کشانیم)، (۱۵) همان ناصیه دروغگوی خطاکار را! (۱۶) سپس هر که را می‌خواهد صدا بزند (تا یاریش
کند)! (۱۷) ما هم بزودی مأموران دوزخ را صدا می‌زنیم (تا او را به دوزخ افکند)! (۱۸) چنان نیست (که آن
طغیانگر می‌پندارد؛ هرگز او را اطاعت مکن، و سجده نما و (به خدا) تقرّب جوی!) (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۸

سوره مبارکه القدر

به نام خداوند بخشنده مهربان

ما آن [قرآن] را در شب قدر نازل کردیم! (۱) و تو چه می‌دانی شب قدر چیست؟! (۲) شب قدر بهتر از
هزار ماه است! (۳) فرشتگان و «روح» در آن شب به اذن پروردگارشان برای (تقدیر) هر کاری نازل
می‌شوند. (۴) شبی است سرشار از سلامت (و برکت و رحمت) تا طلوع سپیده! (۵)

سوره مبارکه البینة

به نام خداوند بخشنده مهریان

کافران از اهل کتاب و مشرکان (می گفتند): دست از آیین خود برنمی دارند تا دلیل روشی برای آنها بیاید، (۱) پیامبری از سوی خدا (باید) که صحیفه های پاکی را (بر آنها) بخواند، (۲) و در آن نوشته های صحیح و پر ارزشی باشد! (ولی هنگامی که آمد ایمان نیاوردن، مانند اهل کتاب). (۳) اهل کتاب (نیز در دین خدا) اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دلیل روشن برای آنان آمد! (۴) و به آنها دستوری داده نشده بود جز اینکه خدا را بپرستند در حالی که دین خود را برای او خالص کنند و از شرک به توحید بازگردند، نماز را برپا دارند و زکات را بپردازنند؛ و این است آیین مستقیم و پایدار! (۵) کافران از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخند، جاودانه در آن می مانند؛ آنها بدترین مخلوقاتند! (۶) (اما) کسانی که ایمان آوردن و اعمال صالح انجام دادند، بهترین مخلوقات (خدا) یند! (۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۹

پاداش آنها نزد پروردگارشان باگهای بهشت جاویدان است که نهرها از زیر درختانش جاری است؛ همیشه در آن می مانند! (هم) خدا از آنها خشنود است و (هم) آنها از خدا خشنودند؛ و این (مقام والا) برای کسی است که از پروردگارش بترسد! (۸)

سوره مبارکه الززله

به نام خداوند بخشنده مهریان

هنگامی که زمین شدیداً به لرزه درآید، (۱) و زمین بارهای سنگینش را خارج سازد! (۲) و انسان می گوید: «زمین را چه می شود (که این گونه می لرزد؟!)» (۳) در آن روز زمین تمام خبرهایش را بازگو می کند؛ (۴) چرا که پروردگارت به او وحی کرده است! (۵) در آن روز مردم بصورت گروه های پراکنده (از قبرها) خارج می شوند تا اعمالشان به آنها نشان داده شود! (۶) پس هر کس هموزن ذره ای کار خیر انجام دهد آن را می بیند! (۷) و هر کس هموزن ذره ای کار بد کرده آن را می بیند! (۸)

سوره مبارکه العادیات

به نام خداوند بخشنده مهریان

سوگند به اسیان دونده (مجاهدان) در حالی که نفس زنان به پیش می‌رفتند، (۱) و سوگند به افروزنده‌گان
جرقه آتش (در برخورد سمهایشان با سنگهای بیابان)، (۲) و سوگند به هجوم آوران سپیده دم (۳) که گرد و
غبار به هر سو پراکنند، (۴) و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند، (۵) که انسان در برابر نعمتهاي
پروردگارش بسیار ناسپاس و بخیل است؛ (۶) و او خود (نیز) بر این معنی گواه است! (۷) و او علاقه شدید
به مال دارد! (۸) آیا نمی‌داند در آن روز که تمام کسانی که در قبرها هستند برانگیخته می‌شوند، (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۰

و آنچه در درون سینه‌هast آشکار می‌گردد، (۱۰) در آن روز پروردگارشان از آنها کاملاً با خبر است! (۱۱)

سوره مبارکه القارعه

به نام خداوند بخشنده مهریان

آن حادثه کوبنده، (۱) و چه حادثه کوبنده‌ای! (۲) و تو چه می‌دانی که حادثه کوبنده چیست؟! (آن حادثه
همان روز قیامت است!) (۳) روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده خواهند بود، (۴) و کوهها مانند پشم
رنگین حلّاجی شده می‌گردد! (۵) اما کسی که (در آن روز) ترازووهای اعمالش سنگین است، (۶) در یک
زندگی خشنودکننده خواهد بود! (۷) و اما کسی که ترازووهایش سبک است، (۸) پناهگاهش «هاویه» [دوخ] است!
است! (۹) و تو چه می‌دانی «هاویه» چیست؟! (۱۰) آتشی است سوزان! (۱۱)

سوره مبارکه التکاثر

به نام خداوند بخشنده مهریان

افزون طلبی (و تفاخر) شما را به خود مشغول داشته (و از خدا غافل نموده) است. (۱) تا آنجا که به دیدار
قبرها رفتید (و قبور مردگان خود را برشمردید و به آن افتخار کردید)! (۲) چنین نیست که می‌پندارید،

(آری) بزودی خواهید دانست! (۳) باز چنان نیست که شما می‌پندارید؛ بزودی خواهید دانست! (۴) چنان نیست که شما خیال می‌کنید؛ اگر شما علم اليقین (به آخرت) داشتید (افزون طلبی شما را از خدا غافل نمی‌کرد)! (۵) قطعاً شما جهنم را خواهید دید! (۶) سپس (با ورود در آن) آن را به عین اليقین خواهید دید. (۷) سپس در آن روز (همه شما) از نعمتهايی که داشته‌اید بازپرسی خواهید شد! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۱

سوره مبارکه العصر

به نام خداوند بخشنده مهربان

به عصر سوگند، (۱) که انسانها همه در زیانند؛ (۲) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، و یکدیگر را به حق سفارش کرده و یکدیگر را به شکیبایی و استقامت توصیه نموده‌اند! (۳)

سوره مبارکه الهمزة

به نام خداوند بخشنده مهربان

وای بر هر عیجوجی مسخره‌کننده‌ای! (۱) همان کس که مال فراوانی جمع‌آوری و شماره کرده (بی‌آنکه مشروع و نامشروع آن را حساب کند)! (۲) او گمان می‌کند که اموالش او را جاودانه می‌سازد! (۳) چنین نیست که می‌پندارد؛ بزودی در «حُطْمَه» [آتشی خردکننده] پرتاب می‌شود! (۴) و تو چه می‌دانی «حُطْمَه» چیست؟! (۵) آتش برافروخته الهی است، (۶) آتشی که از دلها سرمی‌زند! (۷) این آتش بر آنها فروبسته شده، (۸) در ستونهای کشیده و طولانی! (۹)

سوره مبارکه الفیل

به نام خداوند بخشنده مهریان

آیا ندیدی پروردگارت با فیل سواران [لشکر ابرهه که برای نابودی کعبه آمده بودند] چه کرد؟! (۱) آیا نقشه آنها را در ضلالت و تباہی قرار نداد؟! (۲) و بر سر آنها پرنده‌گانی را گروه گروه فرستاد، (۳) که با سنگهای کوچکی آنان را هدف قرار می‌دادند؛ (۴) سرانجام آنها را همچون کاه خورده شده (و متلاشی) قرار داد! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۲

سوره مبارکه قریش

به نام خداوند بخشنده مهریان

(کیفر لشکر فیل سواران) بخاطر این بود که قریش (به این سرزمین مقدس) الفت گیرند (و زمینه ظهور پیامبر فراهم شود)! (۱) الفت آنها در سفرهای زمستانه و تابستانه (و بخاطر این الفت به آن بازگردند)! (۲) پس (بشكرانه این نعمت بزرگ) باید پروردگار این خانه را عبادت کنند، (۳) همان کس که آنها را از گرسنگی نجات داد و از ترس و نامنی ایمن ساخت. (۴)

سوره مبارکه الماعون

به نام خداوند بخشنده مهریان

آیا کسی که روز جزا را پیوسته انکار می‌کند دیدی؟ (۱) او همان کسی است که یتیم را با خسونت می‌راند، (۲) و (دیگران را) به اطعام مسکین تشویق نمی‌کند! (۳) پس وای بر نمازگزارانی که ... (۴) در نماز خود سهل‌انگاری می‌کنند، (۵) همان کسانی که ریا می‌کنند، (۶) و دیگران را از وسایل ضروری زندگی منع می‌نمایند! (۷)

سوره مبارکه الكوثر

به نام خداوند بخشنده مهریان

ما به تو کوثر [خیر و برکت فراوان] عطا کردیم! (۱) پس برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن! (۲) (و
بدان) دشمن تو قطعاً بریده‌نسل و بی‌عقب است! (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۳

سوره مبارکه الکافرون

به نام خداوند بخشنده مهریان

بگو: ای کافران! (۱) آنچه را شما می‌پرستید من نمی‌پرستم! (۲) و نه شما آنچه را من می‌پرستم می‌پرستید،
(۳) و نه من هرگز آنچه را شما پرستش کرده‌اید می‌پرستم، (۴) و نه شما آنچه را که من می‌پرستم پرستش
می‌کنید؛ (۵) (حال که چنین است) آیین شما برای خودتان، و آیین من برای خودم! (۶)

سوره مبارکه النصر

به نام خداوند بخشنده بخشايشگر

هنگامی که یاری خدا و پیروزی فرارسد، (۱) و بیانی مردم گروه گروه وارد دین خدا می‌شوند، (۲)
پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه‌پذیر است! (۳)

سوره مبارکه المسد

به نام خداوند بخشنده مهریان

بریده باد هر دو دست ابو لھب (و مرگ بر او باد)! (۱) هرگز مال و ثروتش و آنچه را به دست آورد به
حالش سودی نبخشید! (۲) و بزودی وارد آتشی شعله‌ور و پرلپیب می‌شود؛ (۳) و (نیز) همسرش، در حالی
که هیزم‌کش (دو ZX) است، (۴) و در گردنش طنابی است از لیف خرما! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ٦٠٤

سوره مبارکه الإخلاص

به نام خداوند بخشنده مهریان

بگو: خداوند، یکتا و یگانه است؛ (۱) خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می‌کنند؛ (۲) (هرگز) نزاد، و زاده نشد، (۳) و برای او هیچگاه شبیه و مانندی نبوده است! (۴)

سوره مبارکه الفلق

به نام خداوند بخشنده مهریان

بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح، (۱) از شر تمام آنچه آفریده است؛ (۲) و از شر هر موجود شرور هنگامی که شبانه وارد می‌شود؛ (۳) و از شر آنها که با افسون در گره‌ها می‌دمند (و هر تصمیمی را سست می‌کنند)؛ (۴) و از شر هر حسودی هنگامی که حسد می‌ورزد! (۵)

سوره مبارکه الناس

به نام خداوند بخشنده مهریان

بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم، (۱) به مالک و حاکم مردم، (۲) به (خدا و) معبد مردم، (۳) از شر وسوسه‌گر پنهانکار، (۴) که در درون سینه انسانها وسوسه می‌کند، (۵) خواه از جن باشد یا از انسان! (۶)

والسلام عليکم و رحمة الله و بركاته